

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса 16.05.2007. године

НАСТАВЉЕНО 16.05.2007.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА

Није снимано од почетка (део констатације који стоји у записнику)

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- Папић Рамиз.
- Присутни су и браниоци оптужених, адв.Мирјана Несторовић, адв.Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Татомир Лековић није ту?

- Фолић Горан, Милан Бирман, Палибрк Драган и,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нисам констатовала, добро.

- Није присутан адвокат Татомир Лековић.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Пошто сам га већ мењао једном приликом ја ћу искористити поново прилику да мењам колегу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тим.

- Оптужени Нишавић је сагласан.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да не би стајали са претресом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија пре него што почнете у 10 сати имам завршну реч код судије Златић, мењаће ме Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Петковић Зоран јел сагласан. Добро хвала. Сведоци да ли су ту?

- Гогич Милосав, Јанковић Крунислав и Јокић Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци су присутни, добро, хвала лепо. Гогих Милосав само нека остане у заседању а Јанковић Крунислав и Јокић Славољуб, ја бих молила да напустите сада судницу, бићете позвани. Пре него што кренемо само сам хтела да питам оптуженог Петковић Зорана, како се Ви осећате, јел све у реду, ми смо јуче одмах реаговали након што је Ваш бранилац рекао да Вам није нешто у реду здравствено тако да сам у том смислу и добила лекарски извештај, извештај лекара Окружног затвора у Београду од 15.05., пацијент Петковић Зоран прегледан 15.05. у 15,00 часова и не наводи никакве тегобе, објективно налаз је уредан, јел тако, све је у реду, добро. Јел можемо да кренемо?

- **Констатује се да је приступио и пуномоћник оштећених адв.Драгољуб Тодоровић.**

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Судија јуче смо већ одложили да окривљени Репановић настави са својим излагањем, изјаснио би се везано нешто за скицу, за ону слику Суве Реке и за онај цртеж који је већ показао, биће битно приликом саслушања сведока да се утврди да је он и знао где му се налазе људи и која је патрола била у Ћиновцима, где се налази, да ће то потврдити сведоци који буду долазили и буду саслушавани на те околности, па молим да допустите да да исказ везано за слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за скицу?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: И за скицу коју је доставио и за слику Суве Реке која нам је достављена из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим у овом моменту ја стварно не могу да прикажем ни скицу ни, мислите да, Ви хоћете коментар Ваш, добро, ја бих замолила сведока Гогих Милосава само да изађе на тренутак.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, само да изађе вани, изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Госпођо судија, поштовано веће, добили смо ову фотографију Суве Реке, штета што је нисмо добили много раније било би

нам што шта јасније, па сам ја хтео у том контексту да дам свој коментар и покажем одређене објекте на овој фотографији који су од значаја за овај наш предмет. Пре него што почнем да показујем објекте и говорим о овој фотографији, пошто овде на овој фотографији нема главна зграда полицијске станице, односно ОУП-а, ја сам по свом сећању сачинио једну слику или цртеж, како год хоћете назовите полицијске станице, значи главна зграда, помоћна зграда са двориштем, ветеринарска станица, црква са звоником па сам и то хтео да приложим ако се Ви слажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро може.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли могу то одмах да приложим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ево сада ћу да се вратим на ову фотографију што смо добили пре неки дан, па ћу ја прво почети са, гледано главни пут у правцу Призрена лева страна набрајаћу објекте и биће нам јасније где је шта се налазило у том времену.

Значи на самој раскрсници, наспрам саме раскрснице пута за Рештане и правца Призрена, налазила се главна зграда полицијске станице, односно ОУП-а, где је сведок «А», назначио са СУП, гледано према Призрену исто са леве стране види се двориште полицијске станице односно ОУП-а и види се главни улаз у двориште полицијске станице, такође са леве стране види се помоћна зграда полицијске станице као и једна гаража са белим кровом, одмах да Вам кажем, ова гаража са белим кровом ово је накнадно урађено, значи у том времену та гаража није постојала, постојала је једна мала гаража саграђена од дасака, како сам ја нацртао у мом цртежу. Идемо даље, значи у правцу Призрена лева страна следећа зграда са црвеним кровом на слово Г, то је бивша ветеринарска станица у Сувој Реци, када смо овде између ове помоћне зграде, ове гараже и ветеринарске станице одмах ћу да кажем, да између ове наше зграде полицијске станице и ветеринарске станице и гараже налази се то багремље и растиње како сам то и у својој изјави назначио а то се и на овог фотографији јасно види. Следећи објекат у ствари нажалост нема објекта, следеће двориште иза овог белог платоа, то је неки плато накнадно нешто рађено, је двориште црквено двориште, нажалост овде се види да је и црква и звоник порушен, прва рушевина према полицијској станици односно до пута то је рушевина цркве, ова рушевина мало даље од пута и даље од полицијске станице то је рушевина звоника. Када смо овде код цркве и звоника нажалост ја то сада не могу да докажем, штета што је то порушено и сада се не види однос висине звоника и цркве али ја морам да кажем поново да са прозора звоника гледано у правцу цркве није могло апсолутно ништа да се види преко цркве јер је црква самим својим положајем то спречавала. Но има времена и то ће се доказати временом и на други начин.

Следећи објекти од значаја за наш предмет гледано са леве стране пута према Призрену мало ниже доле, већа зграда у слову Г је Скупштина Општине-

црвени кров, жута зграда од прилике, мало даље од пута у истом реду је зграда Територијалне одбране, испод опет до пута, је зграда суда, онда иде ПТТ и нећу ићи више леву страну пута према Призрену.

Вратићу се десну страну пута гледано према Призрену, значи почећу од раскрснице, прво је раскрсница и Рештански пут који иде десно, следећи објекат од значаја за нас је аутобуска станица, до аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, ја сам дозволила да нам прокоментарише ову фотографију, јер сви сте добили ову фотографију, сви сте добили, сви, јел имате сви фотографију, нека прокоментарише а ви ћете после се изјаснити да ли је то тако било, да ли је то верно томе, разумете, иначе фотографију свима сам доставила.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ја се извињавам ја покушавам онолко колко могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, зато прокоментаришите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А после тога нека ме слободно питају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО:

Значи реко сам са десне стране следећи објекат је аутобуска станица, иза аутобуске налази се бензинска пумпа, види се улаз-излаз бензинске пумпе, плато где возила улазе на бензинску пумпу и излазе, следећи објекат од значаја за нас је Занатски центар, ако се добро погледа фотографија, Занатски центар спаја главни пут за Призрен са путем за Рештане, значи цео тај простор спаја Занатски центар, е сада када сам код Знатског центра ја ћу морати ту да станем мало и да појасним неке ствари. Занатски центар гледано у правцу главног пута према Призрену завршава се са ове три тачке, како да назовем, које се налазе у правцу ове три цистерне Винарског подрума, металне што се виде овде, ту се завршава Занатски центар, ту се завршавају објекти односно локали, овај простор према путу, то је био слободан простор, значи ту није постојало ништа, сада на овој фотографији ја то примећујем, има ту један објекат саграђен и мислим да је то по неком мом мишљењу споменик, ако видите ово овде, ја ћу сад да причам ал касније ћу Вам рећи још нешто.

Наспрам тог споменика ближе путу према бензинској пумпи налазила се та трафика која се спомиње у нашем предмету, ја сам уз помоћ мог браниоца добио увеличани део само Занатског центра и овог дела па сам на тој слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, само бих Вас на тренутак прекинула, бензинска пумпа да ли је означена бројем 7?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: 7-мица је тачно на оном делу излаза бензинске пумпе, ја ћу Вам донети ову слику, нисте ме можда пратили, значи имам увеличану слику уз помоћ мог браниоца, само Занатског центра, ту сам обележио тачно где се завршава Занатски центар, где је тај споменик по мом мишљењу да је саграђен, где се налази трафика и место где сам ја у датом тренутку се нашао, односно где сам стао са мојим возилом. Па бих ту

фотографију Вама приложио да би Вама било јасно, ако могу то одмах сада да урадим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Сви ћете добити наравно.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО:

Следећи објекат је Винарски подрум и он се овде спомиње па сам дужан да и то кажем, поготову господин Тодоровић инсистира на томе, ја јесам имао људства на обезбеђењу и на том Винарском подруму, видите и овај Винарски подрум исто као и Занатски центар, он спаја значи главни пут и Рештански пут, то је цео тај комплекс, ове три цистерне што се виде металне, и овај хангар, овај хангар такође има унутра цистерне, испод њега су све цистерне, црвени кров тамо то је улаз у зграде Винарског подрума, мени је људство било у овој средњој згради Винарског подрума на врху крова, значи испод крова где су ови прозори, иза ове зграде постојао је један пут који спаја такође пут Рештане и главни пут и са тог дела могао је да се прати овамо овај део према Рештану. Тако да апсолутно ја нисам могао да имам људе на цистерне у овом хангару овамо према Занатском центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Репановићу, обзиром да се спомиње и бела кућа, бела зграда где је била смештена мисија ОЕБС-а.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Дабоме, сад враћам се на Рештански пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО:

Враћам се на Рештански пут, нећу сада ићи даље овај главни пут, враћам се сада на Рештански пут. Рештански пут ако изузмемо ове две мало даље куће од саме раскрснице, прва, дрга, трећа, значи четврта бела кућа са црвеним кровом то је кућа где је боравила мисија ОЕБС-а, ова већа кућа округла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова већа кућа, овако у полукруг што видимо бели, јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: То је кућа где је боравила мисија ОЕБС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улаз где, са спољне стране, где је улаз?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Улаз је ако видите возила са ове стране главног пута, колко ја се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Са Рештанског пута. Наспрам ове беле куће где је боравила мисија ОЕБС-а има два објекта са леве стране Рештанског пута који су спојени са Занатским центром, ова два објекта, локала, шта је, ја не знам у то време нису постојали, значи ова два прва објекта везана са Занатским центром. Даље наспрам, дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелени и црвени кров?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је, значи даље иде Занатски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи те куће нису постојале, ти објекти?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нису постојале, нису постојали. Значи даље са леве стране иде Занатски центар, ту је постојао на завршетку Занатског центра тамо према Рештану постојао је улаз где је могло да се уђе са путничким возилом на паркингу који се види овде у Занатском центру ради паркирања возила. Заборавио сам да кажем са стране супротне од Општине односно главног пута није могло да се уђе са возилом. Даље у Занатски центар постоји ако видите број 6 на слици код овог црвеног крова у Занатски центар спуштен доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ту је та стаза што сам ја говорио а и говорио је сведок «А» за извесна лица да је ту видео, ту је та стаза где је могло и пешака да се уђе, значи између овог црвеног крова и овог дела овамо без крова. Кад сам код Занатског центра морам и ово да кажем, у моменту када сам се ја нашо код Занатског центра, односно испред Општине, када сам стао са мојим возилом никако није могло да се види објекат односно локали где се десило и шта се десило унутра, сви локали овај део што је према Општини, сви су они окренути према Винарском подруму, значи врата су окренута према Винарском подруму и прозори, излаз, тако, ја не знам о којем се локалу, и да је то први локал био до пута, ја гарантујем да са пута ништа необично није могло да се примети у том локалу.

Даље овај Рештански пут, од значаја за нас јесте и са десне стране ако примећујете има један пут, има велика зграда, школа тамо мало даље, пре школе има један пут десно који води, то је пут за село Пећане и ту се налази муслиманско гробље, значи на самој тој раскрсници између, тај пут пролази фактички кроз гробље, тај пут према Пећану, с једне и с друге стране је муслиманско гробље, и ту бих завршио са Рештанским путем.

Још ово сам дужан да кажем и хоћу да кажем, тог критичног дана како сам ја већ дао своју изјаву и одбрану, ја сам имао доста обавеза и налазио сам се, ишо сам у фабрику «Балкан белта» то је ова доле према Призрену, велика зграда, велики кровови бели, ако се, на крају фотографије, то је тај комплекс то је фабрика «Балкан» тамо сам ишо за, сећам се лепо тражио сам камионе да бих могао да изместим своју полицијску станицу и ствари из полицијске станице, у истом том делу само на супротној страни са леве стране пута, мало ближе према полицијској станици налазио се Дом здравља, који се овде не види, који је то мало и увучено од пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на «Балкан белт»?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: У односу на «Балкан белт», преко пута значи «Балкан белта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Али ближе полицијској станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је Дом здравља јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Јесте, јесте. Ту се налазио Дом здравља и тамо сам ишао извиђао објекат за измештање, мислим да сам се и тамо задржавао, у истом делу тамо где се налази Дом здравља ту се налазио и мој стан, ту је и моја породица живела, можда сам и тамо свраћао тог дана, и после свега тога ја сам отишао за село Ћиновце, односно Топличане да обиђем своје људство, ја сам јуче предао скицу или цртеж дела пута Топличане-Ћиновце, ја сам хтео да дам свој коментар на тој скици где се мени људство налазило, да Вама кажем, да Ви знате да ја знам као командир где сам послао људство и где сам обилазио људство, међутим то сада нећу чинити јер су већ одређени број сведока говорили око тога и они су рекли где су били, испашће сад да ја то понављам за њима као папагај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас још питала пошто се овде спомиње и радионица, у ком делу се налази радионица?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Радионица не знам. Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Ако има неко питање.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ако постоји могућност само да одговори да ли у близини полицијске станице ове куће овде које су прва, друга, трећа, четврта, пета већ, да ли ту можда постоји нека породица Ељшани или тако нешто?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Дабоме, заборавио сам и то, спомиње се извесни Ељшани Абдулах да је био притворен у полицијској станици односно да је лишен живота, ја молим ово веће ако је у могућности да се изврши провера где се налази у Сувој Реци кућа извесног Ељшани Абдулаха, јер имам сазнања а и када сам добио ову фотографију присетио сам се да ова прва кућа, мислим да је прва, или трећа, како год хоћете гледано на слици, поред Рештанског пута, мислим да је једна кућа од породице Ељшани, а ја не знам власника и име, али мислим да је кућа од породице Ељшани. Па опет то доводим у некој вези да није то кућа од тог покојног Ељшанија или од тог што се говори или од неког његовог рођака да се он није нашао у тој кући или негде у том смислу, зато сам хтео и то да напоменем да се изврши или ћемо то можда када буду наишли одређени сведоци који знају тачно која је то кућа породице Ељшани, да ли има неке везе са њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо оставити за касније да видимо.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мислим у том смислу да се и те ствари искристализују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Само да констатујем да сте Ви у ствари прокоментарисали фотографију.

Констатује се да је оптужени Репановић Радојко дао коментар фотографије под бројем КО 525582.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово господине Репановићу, ово овде колко ја видим то су те рушевине од цркве?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тако је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово прво где има нешто, овде има као нешто остатак, то је црква је ли?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Прва рушевина, значи до пута ближе што је и ближе полицијској станици то је рушевина цркве.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, а ово иза горе?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А ово иза даље од пута и даље од полицијске станице значи лево то је рушевина звоника.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево видите, како ја сад видим, да ли је то тачно, одатле кад се гледа са звоника не види се, од цркве се не види полиција, јел тако, то је јасно, значи овако, са звоника због цркве која заклања видик не види се полиција, јел тако?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Само моменат, види се двориште полицијске станице, део дворишта, назире се значи са звоника, види се лева страна зграде полицијске станице, не види се улаз полицијске станице, не види се стаза полицијске станице, не види се раскрсница испред полицијске станице и део Рештанског пута, то Вам тврдим.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, слажем се, то није моје тежиште, међутим одатле се види Занатски центар из звоника?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Тачно.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Види се?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: И то ћу да Вам објасним. Види се, ја ћу сад да Вам објасним можда сам испустио и добро је што ме је питао господин за то. Када се погледа са звоника јасно се види аутобуска станица, јасно се види део Рештанског пута, види се и, јасно се види кућа ОЕБС-а.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И Тржни центар?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Моменат само дозволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, мислим зграда.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Моменат, јасно се види завршетак Зантског центра на Рештанском путу овде где су ове две помоћне зграде где сам реко које су саграђене до ту се јасно види, види се предњи део аутобуске станице, не

види се иза аутобуске станице ништа. Види се Занатски центар, види се цео овај зид, значи према бензинској пумпи и ово, то је зид где нема прозора и где нема врата, значи то је зид затворен простор, сви прозори, сва, излози су окренути према Винарском подруму.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам мислио на унутрашњост, добро, хвала.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Види се значи, зид се види.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, изволите. Јел имате још нешто?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Не, не, ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ове фотографије немате, добро, хвала изволите оптужени Митровић?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштовано веће, само две, три позиције које су битне да наставим, односно да предложим ово што је коментарисао командир Репановић. Ради се о тачкама, Управна зграда «Метохија вино», да је не би мешали са овим објектом-подрумом, која је у граду, она се налази када бисмо продужили од СУП-а овим путем за Призрен, на крају фотографије, где се негде фотографија завршава са леве стране, ту има неких два, два ипо километара од Суве Реке, значи Управна зграда је са десне стране, цео тај простор се назива Широко, ту има још неколико фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту Управна зграда «Метохија»?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да Управна зграда је значи где се завршава фотографија па кад би продужили још једно километар два, тамо, ту су виногради, то је већ поље, плантаже и Управна зграда, значи 25-ог је ту било моје командно место, када би ишли ободом овако полукружно према десно, односно северно може, има ту путеве добри којима се силази у село Студенчани, кад, одакле је и кренула акција 25-ог. Враћам се поново испред СУП-а и Рештанским путем, командир је објаснио све где је шта, школа и тако даље, па онда где се завршава фотографија горе северно и тај пут где се завршава немам, кад би био наставак, ту је сад један празни простор ливаде и тако оранице, један поток и на километар, два одатле почиње село Студенчани, одатле је кренула акција 25-ог, војске и полиције, здружених снага, о чему сам ја раније говорио, а десно где је број 9, паралелно према селу Студенчани ту је тај каменолом о коме сам ја раније говорио и даље у дубини на око 10 километара и све се то види овако визуелно са неке висине, као што је ова фотографија сачињена само да је то настављено даље, где су ови бројеви К и тако даље, где означавају број фотографије тамо су већ Милановићке планине и дубина, наредба села Добродељине, Пагаруша и тако даље, значи моје снаге су 25-ог рано ујутру ушле заобилазно око Суве Реке, са својих позиција, где су биле раније исељени због бомбардовања, и пребацили се до села Студенчана, значи било је ризично да веће снаге прођу кроз Суву Реку, ово што сам ја раније говорио ово се лепо види на фотографији, значи ободом су се слиле

снаге Нишка чета која је дошла до, из правца Призрена до Широког, већ су имали напад, одмах су се ту развили, прихватили борбу кроз винограде и тако су са бокова се спојили 25-ог, око шест часова или шест и тридесет, испред села Студенчани и ту смо имали оне борбе о којима сам ја говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да сам помого да појасним неке ствари, а битно је да не мешамо објекте «Метохија вино», Управне зграде и њихових тамо позиција и тог винограда са објектом Подрума у Сувој Реци у граду, значи ја никада у граду нисам боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви, само везано за ову фотографију, јел тако, изволите оптужени Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја ову слику тек сад у консултацију са њима мени је то и нејасно пошто и слабо познајем град а и ову констатацију па бих замолио пошто не верујем да може на основу ове слике да одредимо даљину од овог порушеног звоника до станице или до Тржног центра и то, да се набави карта, топографска карта града, где би стручњак утврдио тачну даљину, рецимо звоника, станице, јер је много битно, јер су сведоци поједини говорили да је то неких 100-150 метара, ја као нестручњак по овој слици овде преко 300-400 метара можда има даљина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је само у смислу оријентације где се који објекти налазе.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, али ипак на топографској карти града, тачно се може одредити у метрима даљина и због изјаве и сведочења сведока, јер сматрам да су сведоци лажно сведочили, неко каже 100 а неко 200, а неко каже 50, па није исто 50 и 200 метара, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају покушаћемо да прибавимо топографску карту.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само да се добави топографска карта и тачно на оној карти можемо да одредимо даљину, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Питање за окривљеног Репановића, шта су са сигурношћу његове снаге контролисале на овој карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо тако, ми само коментаришемо објекте који се налазе на фотографији, а сад шта је која је снага контролисала, нећемо то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да судија али питање је следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо тако, не можемо.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Питање је следеће где су његови пунктови били, нека нам макар то објасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, довољно је ово што нам је објаснио, хвала лепо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Гогих Милосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас молила да позовете сведока Гогих Милосава.
Добар дан господине Гогиху.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу најпре узети од Вас личне податке, Ваше име и презиме?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Гогих Милосав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: 15.09.1960.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тренутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишу, јел то ова адреса Тимочка број 15?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног сведочења је кривично дело, јел то знате, нисте дужни да нам одговорите на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Као сведок дужни сте да нам положите заклетву па бих Вас молила да прочитате овај текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан, говорити само истину и ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Гогићу. Реците нам, од почетка бомбардовања, од 24.марта '99.године, где се налазите и на којим пословима сте били?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја сам био ангажован као резервни полицајац при МУП-у у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24.марта, ту сте?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: 24.марта, био сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и причајте нам даље, како је, како се то одвијало?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Сутрадан нормално био сам да радим, где сам био ангажован у МУП-у у Сувој Реци, радио сам до, ја мислим до 3 сата поподне, то је 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 25-ти, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да. 26-ог у пет сати ујутру, послати смо у село Ћиновце код Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26-ог сте послати?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, то је јутро било, око пет сати, на обезбеђење пута, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас шаље у село Ћиновце?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У село Ћиновце господин командир Репановић и помоћник Неша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас позивају, да ли усмено или писмено?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Били смо у двоје кола, у двоје кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како Ви од куће долазите, тог јутра 26-ог марта, како долазите?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Пешака до, то је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: До близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога затичете испред полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: И у пет сати смо, око пет сати је било ја мислим, отишли смо тамо и тамо смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте отишли кога затичете испред полицијске станице, да ли је ту неко?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да је, не могу да се сетим у детаљима али да је било око 5 и 15, тако, није можда прецизно то, али то је време, то је то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прецизно је 26-ог марта?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизно је 26-ог марта да је то било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па то је ујутру смо ми поседовали тај пут, већ тога дана, тог што ја кажем, то је 26.март.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кога затичете испред полицијске станице од Ваших официра?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Од наших командира затичемо командира Репановића и помоћника ту на писти да су нас организовали, одвели да треба да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви њих видите ту?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Они били са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Они нас возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су вас водили?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још испред полицијске станице осим Вас, јел било доста полицајаца?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Било је доста, ја се сећам моја група које смо били заједно, то смо ми били 8, осморица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи ко је све био са Вама?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па ако могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Гогих Милосав то сам ја, Гогих Мишко то је мој буразер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишко?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Два. Дејан три, Трифуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дејан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Дејан, сад презиме не могу да се сетим богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Трифуновић.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Трифуновић, Трифун Борисављевић, Бели се звао милиционер активни, Крстић Миленко, Анђелко-Ђека Поповић, и још, колко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још један.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Е, још један, не могу да се сетим тачно ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда ћете се касније сетити. И како то иде, ви сте којим возилима кренули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Возила, службеним возилима, они су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим, којим возилима?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да је газика била једна, једно је било не знам возило које тачно, лада нива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било возила паркирано испред полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јер смо ми кренули одмах, значи одмах, наша група је кренула одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас прозива ту?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Неша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вас прозива?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, ви улазите, где идете?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Улази, иде по задатку ту и ту, на обезбеђење пута према Призрену, и нас одвели ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Мислим то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сви улазите у ту газику?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: С двоја возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двоја?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По четворо улазите или је још нека група ту?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па не могу ја баш да се ја сад сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је одређена била још нека група, било је вас како кажете?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имало је групе све је тај пут био обезбеђен што се тиче, али то су далеко били на растојању нисмо ни контактирали ми тако рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са вама кренуо Репановић и Јовановић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је конкретно био у Вашем возилу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, да Репановић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у Вашем возилу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем возилу да ли је неко од њих био, у вашој
газики?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Сад не знам, ја мислим Неша, помоћник је
возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је он био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи задатак да обезбеђујете магистрални пут?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, где вас воде?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У село то поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове то село?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Свако свој задатак и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове то село?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ћиновце, реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћиновце?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Село Ћиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где сте смештени, причајте нам мало о томе ми
не знамо, причајте нам, значи излазите?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па ништа, смештени смо ту поред пута где смо
боравили три, четири дана, не знам тачно колко је то било и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте смештени, јел ту има неки објекат?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Има куће, има куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако, кажите нам све.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Зграда једна била, зграда једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је кућа то?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Кућа приватна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна кућа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био вођа те Ваше групе да тако назовем?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Вођа били су ови активни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је у Вашој групи био вођа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Овај, ја мислим да је Бели онај, Бели, Славиша,
како се он зове, тачно не знам презиме али Бели смо га звали, они су активни
били, они су били главни ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете презиме да се сетите ко је то Славиша?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Славиша-Бели су га звали, не знам тачно презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали средства везе, Ви лично јесте ли имали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ми не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли је неко имао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да, не знам не могу да се сетим госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Ваш овај, што кажете активни полицајац који је био Бели?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да би требало они да, имали ја мислим па сваки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим, не знам нисам ни то сигуран јел то дуго време, па да будем прецизнији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте кренули, да ли сте понели храну са собом?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам, и то не сећам се, али знам да су долазили, носили храну, воду и то, долазили, нас обилазили командир Репановић и Неша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог дана 26.марта, у које време сте од прилике били на положају?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Немој да ме схватите погрешно не могу тачно време и то, дуго је време али, за кога Ви питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас, кад сте дошли у Ћиновце, јел то било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ми смо ту били, боравили три дана, четири на истом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири дана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кренули сте у раним јутарњим сатима, колко би то било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Од кад смо стигли, шта је то десет километар, колко, то је то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви видите где остале групе иду и колико од прилике по Вама је било група?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па група колко је било то тачно не знам, то није моје било да мислим о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Јел неко продужава са тим групама од Ваших надређених?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па не знам, старешине се вратили, па даље шта су радили, имало још, значи цео пут је био обезбеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео пут?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Цео пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености сте Ви били од рецимо друге групе?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Између групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико је удаљеност?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па 500-600 метара јесте, не мора да буде прецизно а то је отприлике тако нешто, нисам мерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вам се храна, вода доносила, кажете? Ко вам је доносио, на које време, причајте нам мало о томе?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Време мало слабо памтим, али доносили храну или воду, није ми јасно не могу да се сетим тачно шта у детаљима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете кратко сте били тамо – 4-5 дана, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три дана, јел неко каже 8 дана, неко каже и 7 дана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не, 3-4 дана тако је некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то кратко време које Ви боравите тамо ко вам доноси храну и воду?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па зна се ко је био задужен за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте зна се ко је, него ко је код вас дошао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да је дошао командир Неша. Једном је Неша донео. Не могу да се сетим, да ја сад ту нешто лупам глупости не могу. Не могу да се сетим никако ко је доносио храну верујте. Дуго је време у питању. Знам да храну смо имали за 4 дана док смо боравили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били ту, колико сте као резервни полицајац били у СУП-у, у ОУП-у Сува Река колико дуго сте били као полицајац?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па дуго сам ја ту био као резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда не знате ко је доносио храну, ко је воду, по именима мора да знате ко вам је долазио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Или смо понели са собом. Не могу да се сетим госпођо никако. Или смо понели храну или нешто, али није ми јасно ја сам заборавио верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро наставите и шта је даље било? Ту сте?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ту смо боравили тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су пролазила нека путничка возила пошто сте ту поред пута да ли видите да пролазе нека путничка возила, камиони ципови?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Мало је више пролазило војних возила него цивилних, рат је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су камиони пролазили?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Више су војни камиони пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни камиони?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су били цивилни неки?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то приметили? А ципови?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ципови не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јел сте имали овлашћења да заустављате возила и да вршите претрес?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Само да осматрате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да осматрамо ми који смо ту радили само да осматрамо, да заустављамо нико нам ништа није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро и шта да осматрате? Кога осматрате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јер се водила активност тамо горе, значи, највероватније да се то заштити, пут да се не минира и шта ја знам. Нисам био стручњак за то, то су нам рекли тамо иди ту и ту, одради посао по задатку, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога јел се враћате где? Где се враћате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: После тога враћамо се у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел цела група се враћа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па да, мислим да се цела група повукла и свако по свој задатак после изађе и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте се јавили кад сте се вратили у Суву Реку? Где сте се јавили? Кома сте се јавили? Да ли сте отишли у полицијску станицу? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисмо ишли госпођо у полицијску станицу јер се бомбардовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па где сте били?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Смештени смо били по приватне куће јер нон стоп су бомбе падале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била измештена полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била измештена полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да је била измештена, ту није смео нико да борави, јер се нон стоп гађало, рат је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се јављали после редовно на дужност?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ма јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Па где се јављате, то Вас питам?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јављали смо где треба да се јавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је штаб?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Штаб је био у приватној кући једној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У односу на полицијску станицу где би то било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је било, мењали су се локације верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењале су се?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Једно време је била у дому здравља па после не знам где, мењала се локација због бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми тад кад сте се вратили у Сувој Реку, да ли сте приметили нешто необично? Да ли сте приметили пањевине неке? Да ли су запаљене биле неке куће?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па видиш госпођо, пањевине је било свугда, то су и медији објавили, није то ништа страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта су медији објавили, значи, сконцентришите се. Говорите само оно што Ви видите и што знате, а немојте мешати медије.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја сам рекао да је имало местимично нека кућа оштећена, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу оштећена?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Упаљена и оштећена и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чија је то кућа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па шта ја знам чије су куће приватне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна кућа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то у ком делу, јел то кућа српска кућа, Албанаца? Јел знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па не знам да вам одговорим тачно чија је то кућа, али није то у Сувој Реци, један део није био ни такнут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то само једна кућа коју Ви видите да гори?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, имало је кућа оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имало је више?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећених или изговорелих?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел оштећених, шта сматрате оштећено?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Оштећен кров или нешто тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу оштећен кров?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Изгорено и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изгорено?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро и вратили сте се, видели сте то? Јел коментаришете са неким шта се то догодило у Сувој Реци у Вашем одсуству?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не. Даље су се водиле борбе, свако је имао свој посао, нисмо имали времена да коментаришемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су се водиле борбе у самој Сувој Реци, у центру Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па било је нешто, али обично ваљда по брдима тамо, било је и у Сувој Реци доста сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су вам причали за то време док сте Ви били одсутни јел су били неки сукоби у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па не знам. Тог дана кад смо ми били одсутни шта ја знам шта се дешавало у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам кад сте се вратили да ли сте коментарисали са неким?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, није нико коментарисао верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? А Ваши укућани?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нико, апсолутно нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви јел коментаришете са полицајцима, јел питате шта је то, зашто су куће запаљене, јел се то нешто десило?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Верујеш нисмо имали време за коментаре, таква је ситуација била напета и критична да нисмо имали времена тако да размишљамо уопште него да спасимо главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули да се то десило, неко убиство или нешто и да ли сте чули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам ја чуо ништа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули први пут за страдање породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Први пут сам чуо преко медија кад су објавили, то у Хагу кад се сведочило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте први пут чули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Први пут чуо за овај случај у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте познавали неког из породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Конкретно никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали Јашара Беришу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Чуо сам за њега али на пумпи је он радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пумпи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да. Ту смо куповали гориво и овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је пумпа радила у то време од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радила?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте задњи пут видели Јашара у односу на?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте га виђали? Не? А кога после видите на пумпи, ако више не видите Јашара ко је после радио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам ја ишао до пумпе, нисам ја имао потребе да идем, шта ћу у пумпу кад је рат био. Шта сам ја тражио на пумпи кад је рат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми овако – код истражног судије Ви сте били саслушани, јел Ви остајете код тог исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Ви сте рекли да, рецимо конкретно: «на почетку када се десило бомбардовање ја сам био у селу Ђиновце», па кажете, пита Вас истражни судија: «Када је почело бомбардовање», а Ви кажете: «Не друго 25-ог ујутру», па сад ша је тачно? Данас нам говорите 26-ог да сте били?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не. 25-ог. То сам можда погрешно, можда је лапсус код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте погрешили, данас?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 25-ог је то било, јер тако су нам и овде сведоци поједини рекли да је то било 25-ог у јутарњим сатима.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Мој лапсус је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваш лапсус? Добро. И даље кад набрајате људе, сад све које сте побројали изоставили сте ми неке па ја ћу покушати да Вас подсетим, а Ви кажите јел то тачно?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Важи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да Ваша група је била негде око 10-ак?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: 8 или 9 тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од активних су били Бојовић Дејан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, Бојовић Дејан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јал он био са вама у групи или је био у некој другој?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не, у нашој групи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој групи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојовић Дејан? Ратко Милојевић кажете?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: И он је био, ја мислим да је он касније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније да је дошао? Није тог дана био са Вама?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не тог дана али је дошао по подне, мало знам да је и он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тог дана је сигурно?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Био, био, ја се сећам сад ако је нека грешка питајте и друге, можда грешим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић, данас сте рекли Крстић Миленко?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Миленко? То је активни или резервни полицајац?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да је активни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни? Добро. Па кажете Срђан, био је Срђан један, ко је то?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Андрејевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрејевић је био? Када је Срђан Андрејевић дошао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Он је дошао дан касније ја мислим, он је из Призрена дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате њега?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Радио је са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са вама је радио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У групи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је дошао из Призрена, сутрадан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: И тог дана, не могу да се сетим тачно, сад да правим неке глупости, али је био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој групи је био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У нашој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у Вашој групи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, да, Андрејевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заједно били смештени?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Андрејевић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је дошао он?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Он је био у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте. Одакле из СУП-а?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Из Призрена ја мислим да је дошао. Он је дошао из Призрена и дошао је у нашу групу, сад како је дошао – не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он вратио заједно са вама или је пре вас можда отишао са положаја? Значи, био је са вама?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не, сви смо се комплет кад смо се покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се враћа са вама?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрејевић Срђан каже да није био уопште ту, зато Вас питам?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ко, Андрејевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрејевић. Он каже да је био све време у Призрену, да он уопште није био ни у Сувој Реци ни на положају.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Богами не знам, мислим да је он био, можда и грешим, шта ја знам то је 8 година у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам зато што Ви тврдите још кажете да је у Вашој групи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јел могу ја да тврдим да можда и није био, али ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, кажете био је Трифун Борисављевић, Гогич Мишко, то сте све побројали. Реците ми, пошто спомињете да је Јовановић Ненад да Вас је он одредио, да су Вас прозвали Репановић и Јовановић, да су чак пошли са Вама да би Вам показали место, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад каже да он није био тад у то време 25-ог ту, он је имао болесно дете и био је одсутан, није био уопште у Сувој Реци 25-ог, тек 26-ог?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Могуће да сам ја, извините молим Вас, могуће да сам ја побркао. Он је долазио после тога. Могуће да је моја грешка, можда сам ја погрешно, јер велики је период у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, онда би била велика грешка. Јел он иде са Вама или не иде?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Временски је, не могу да памтим ја све у детаље. Могуће да сам и погрешно, можда је моја грешка, не могу сад да кривим човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад како објашњавате ако Ви кажете командир Репановић и помоћник су били са нама у возилу, а сад кажете могуће да је грешка?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не госпођо. Командир је возио ујутру, са двоја возила смо били. Е сада ако за нешто нисам баш сигуран можда ја грешим, можда је други неки возио тог дана, можда је други неки возио, али знам да је долазио човек обилазио нас стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то Јовановић дошао да вас обиђе?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Сваки дан можда је долазио, редовно је човек долазио два пута дневно, три можда, долазио је стално и командир је долазио исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Са ким, јел сам долази или са?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Колима долазио је, ја мислим са Папићем је долазио често са Ладу неку Ниву, појма, не знам, не могу јер временски и верујте да слабо памтим. Могуће да сам нешто, али знам да су људи долазили, обилазили нас на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, Ви морате, покушајте да се ипак вратите у то неко време и да нам прецизно одговарате јер је јако битно да нам кажете

како и шта је било, а не могуће да сам лапсус или нешто. Значи, добро се сконцентришите што Вас питам. Данас сте рекли да је Андрејевић Срђан тог истог дана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Није истог дана госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или истог дана или можда касније?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Али знам да је он дошао ту, али кад је дошао временски то не могу да памтим, верујте, али је био, Андрејевић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је рекао или истог дана, али касније два пута говори различито. Добро. Анђелко Поповић је био са вама исто у групи, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми сад овако – да ли сте за то време док сте били та 3-4 дана ту, 3 дана како опредељујете, да ли сте имали прилике да видите неке избеглице, неке колоне да људи напуштају масовно Суву Реку и да пролазе тим путем камиони неки или путничка возила или било какве колоне?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја сам рекао, понављам поново оно што сам видео видео сам, значи ишли су војни камиони највише, цивилне могу рећи да ја видео ниједном нисам цивилна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Можда сам кад сам периодно одмарао можда су у међувремену ишли јер ми смо одмарали, значи радиш два сата па одмараш, али до кад сам био будан ишла су војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви познајете господина Митровић Радослава?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули за «чегар 1»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Чуо сам за «чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је "чегар 1"?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Чуо сам као јединица "чегар 1".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неке полиције осим ваше у Сувој Реци? Значи, осим ваше?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да лично видео нисам, али по причи кажу да је било разних, добровољци, свашта је било доле, али лично видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте лично видели?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нишавић Милорад?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Мишко»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Аха, аха, извини, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам опет скрећем пажњу немојте тако лаконски да одговарате, добро поразмислите пре него што кажете. Знате Нишавића «Мишка»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Овог господина знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је он био у то време?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Он је био у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још чинио ту службу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још чинио ту службу Државне безбедности? То је у Вашој згради била, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали тих дана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Знам да је он човек био радио ту, то могу да кажем, али ко је радио са њега то не знам и није моје да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је у то време изгледао? Да ли сте га виђали тада да ли је био у униформи, у цивилу, како сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па ја нисам био ту, како бих могао ја да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, не говорим Вам та три дана кад сте били ту, али кад сте се вратили у Суву Реку јел сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам га ја виђао јер смо ми даље ишли по задатку по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште га нисте виђали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам га ја виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А пре тога, пре почетка бомбардовања јел сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па виђао сам га комшија ми је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га видите? Јел носио униформу, јел био у цивилу? Ја Вас уопштено питам.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја колико пута сам га видео виђао сам га у цивилу, у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан? Да ли сте видели јел носио неко оружје?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не. Преко дана сам га виђао, нисам ноћу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете браћу Петковић Мирослава и Зорана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Познајем их као овако људи из тог места, господу знам као комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су обојица полицајци?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па ниједан ни други нису полицајци, ни ја нисам полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате Петковић Зоран шта је био у то време и где је био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Папић Рамиз кажете да је долазио? Јел вам доносио и храну, јел тако? Кажете да је био са Јовановић Ненадом?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Папић је долазио често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел вам још неко доносио храну?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: На терену не могу да се сетим ко је доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Тановић Радован?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тановић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А јел сте чули за надимак «Јајце»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате? Да ли знате ко је Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Мирко, јел сте чули за то име?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Бобан Вуксановић, то је председник општине био. Бобан Вуксановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Председник општине је био, он је настрадао доле од терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете о њему да нам кажете, јел он неки ауторитет у граду? Јел могао неке да нареди?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја могу да кажем као финог човека, знам га, доктор је био човек, помагао свакоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вељковић Велибор?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Вељковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Кажу неки да је имао надимак «Веци»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Имате овде написано испред Вас име и презиме име и презиме сведока који су заштићени тако да у том смислу не можете рећи њихово име и прехиме него само псеудоним. Па Вас ја сад питам сведок «А», да ли познајете тог човека? Прочитајте полако.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ово прво под «А» Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да говорите име, ја Вам кажем само сведок «А», да ли га познајете?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам можете рећи о њему? Јел долазио он у некој патроли за то време док сте Ви били ту?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јанковић је долазио ако је тај што ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не кажете? Да Вам кажемо, значи говорите сведок «А» молим Вас. Јел кажете јел долазио на ваше положаје?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ако је тај што га знам то је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нам нисте рекли да је долазио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел и он долазио код вас, јел вас обилазио, јел вам доносио храну, воду, јел долазио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па долазио је овај господин Папић, Папић је долазио највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највише?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: А ко је био са њега. Један то је овај што је под «А» ако је тај знам га, знамо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Комшија ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшија Вам је? Добро. Шта можете ближе да нам кажете какав је као човек био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па није лош био дечко ако је тај, ако није неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао брата?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове? Само име кажите?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Они су три брата били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко од браће на том положају?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: На том положају, је ја мислим ми где смо били не, али на другом месту можда је био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанковић Крунислав јел био?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јесте, јесте био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите сад овако – пошто кажете да су три брата, ко је трећи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Овај под «А» ако је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам за браћу Јанковић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имена да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то три брата? Да ли је неко долазио на положај? Да ли је био неко од браће на положају осим Крунослава? Не сећате се?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не, није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико? А јел сте га видели тог дана?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Колико се сећам није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је Абдулах Ељшани? Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Изволите питања? Тужиоче, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ал смо сачували ову браћу. Где сте Ви живели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја сам у Сувој Реци живео Балканско насеље, нове ламеле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ближе Приштини или ближе Призрену или негде на трећем?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, то је округ Призрен, Сува Река, значи близу Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ишли у школу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Средњу сам завршио у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Основну?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Основну у Бањи, то је Село Бања, тад општина Малишево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имате пријатеље из средње школе?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је било некада, сад немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било некога ко се презивао Бериша у средњој школи?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте долазили, где сте радили?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја сам радио 10 година у «Балкан белт», па сам у суду радио 4 године на обезбеђењу, Општински суд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте имали ауто?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте имали аутомобил?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко, па Ви?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, доле ја нисам имао аутомобил.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте долазили на посао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Пешке, то је близу одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Близу? Јесте ли се некад, јел сте ишли аутобусом за Призрен, Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ишли смо стално, више аутобусом смо путовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био неки Бериша возач аутобуса на линији Сува Река-Призрен?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имало је Беришана доста који су радили, лично не знам, можда је био, не знам. Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих се судија ипак вратио на овај исказ његов. Кажете у 5,15 ујутру сте?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Није прецизно време не могу да ли је, знам да је већ било, видело се кад смо стигли у село Ђиновце, значи већ је почео дан, колико је сати тачно било, не знам нисам ни имао сат ни носио никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али на другој страни овог исказа кажете: «Моја је група око 10 сати била у Ђиновцима?»

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То ја нисам рекао. Не, први исказ што сам ја дао дао сам као сад што сам ја рекао, то време то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Данас сте нам објашњавали да сте 25-ог до 3 сата били распоређени као резервни полицајац у Сувој Реци, па ако то није тачно како сад и неки други дан сте били распоређени до 3 сата у Сувој Реци? Да ли разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помешао је датуме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помешао је датуме, исправио се после 26. кад је рекао, исправио се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ја сад питам то, ипак је то неко сећање нечега да је до 3 сата био на послу тог и тог дана, то је прилично одређено сећање, па ја сад питам да ли је то неки други дан кад сте Ви били до 3 сата па сутрадан отишли у Ђиновце?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда сте везали за почетак бомбардовања? Значи, ја сам Вам рекла од почетка бомбардовања 24. марта где сте Ви били и Ви кажете да сте до 15 часова били где? На послу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Можда лоше сам се ја изјаснио. 24-ог кад је било бомбардовање рекао сам да сам ја кући био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А 25-ог?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: А 25-ог то је сутрадан, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Радио сам нормално као и сваки дан, то сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад смо у проблему. 25-ог, јесте али ја га везујем за тај датум зато што сте говорили да сте били на послу до 15 часова. Значи, 24-ог марта у току дана јел сте Ви били на послу? Увече је објављено да је бомбардовање, покушавам да Вас подсетим. Значи, у вечерњим сатима 24-ог марта је објављено бомбардовање. Где сте Ви чули да је објављено бомбардовање?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Преко ТВ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте код куће?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Кући сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући сте били? А онда сте нам објаснили па сте погрешили датум па сте се исправили кад сам Вам ја предочила да сте 25-ог, значи одмах сутрадан након објављивања бомбардовања да сте Ви у јутарњим сатима кренули за Ђиновце, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да, да ујутру то. Јел ми верујеш заборавио сам не да хоћу нешто да искривим али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавамо да Вас подсетимо.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте знали да треба да дођете ујутру у 5,15?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали су, рекао је, позван је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је позвао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па јавили су преко људи овако ко је радио да идемо да се јавимо и отишли смо, то је нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате ко Вас је позвао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, телефоном или дошао на врата?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, не кући овако знаш дошао кући и каже сутра идемо наређено је тако и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је тај дошао па вам рекао сутра идемо у 5?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је тај дошао и рекао идемо сутра у 5?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ма да се спремимо да идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Кад је тај дошао – преко дана, усред ноћи, ујутру, кад је дошао?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, ако кажете идемо сутра у 5 то значи да је дан раније, па Вас ја сад питам то дан раније кад је то било дан или ноћ?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Или нас позвали овако усмено, то не могу да се сетим верујте ми господине, не могу да се сетим, можеш да ме убијеш не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је Андрејевић Срђан радио?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Андрејевић Срђан радио у Ђиновцима?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Као сви што смо радили ту обезбеђивали тај пут и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су изгледале те смене? Колико људи је то било? Кажете два сата сте радили па два сата сте се одмарали, објасните како?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Отприлике смо радили, јесте, по два сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако вас је било осам, шта сте сада вас осам радили?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Одмарали смо, значи нормално да се одмара по мало, јер се нон стоп радило, дежурства и то, страже и то, значи увек радиш два сата, два спаваш и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте први пут за ову несрећу чули на суђењу у Хагу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да господине први пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел се сећате кад је то било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То кад се судило председнику Милошевићу не сећам се тачно датум али то је тад било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте тада радили? Где сте тада били?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Био сам као избеглица у Нишу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И гледали телевизор?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па шта друго да радим, изгубили смо оно што смо имали сад морамо да будемо слуге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с ким сте живели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Имам супругу и троје деце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли и они поменули икад да се нешто десило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И никад ништа нисте чули док нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад понављате, ја Вас упорно пуштам али понављате се, морам да Вам скренем пажњу. Ево пуштам Вас да поновите све оно што сам га ја питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је суд да ли познајете име човека који има надимак «Јајце», рекли сте не?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је суд да ли познајете човека под именом, под псеудонимом «Јајце»?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, рекао сам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад чули нисте?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Никад чуо нисам ни видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је то место Ћиновце удаљено од Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па не знам, можда 10, 12 км, претпостављам да је толико нисам мерио, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли 10, 12 или мање?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Око 10, 12, или 10, појма немам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Ви знате ту ромску породицу Трајковић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Коју?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ромску породицу Трајковић? Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Чуо сам али не знам, Трајковића има у Сувој Реци али не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је неко од вас ко је ишао у тај Ћиновац задужио бомбу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Бомбу јел неко задуживао? Не знате? Није нико од вас?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, нисмо ми то дужили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тог јутра када сте кретали на терен на Ћиновце, јел било још неке полиције ту испред полицијске станице, да ли је било неких возила осим тих којима сте?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Госпођо, ми кад смо прва група наша кренули шта је даље било ту ја не знам. Ми смо одмах отишли ујутру и даље шта је ту шта се, не знам ко је био, не знам нисам ту био.

НАТАША КАНДИЋ: Тог тренутка кад сте били испред полиције?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ове групе које су биле где смо ишли на пут ти људи су сви били ту, они кад смо кренули сви за пут тамо да обезбеђујемо.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било неких камиона ту испред?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Возила има службена.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте ишли службеним возилом, али питам да ли је било неких камиона ту?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисам видео камионе, нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Неке друге полиције осим вас који сте ишли на терен?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тамо на терен није било.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ту испред полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Није било камиона, СУП није ни имао камионе, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Браниоци да ли имате питања?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ја бих замолио сведока само да ми одговара оно чега се сећа и што је сигуран. Ја бих га још једном питао да ли је са Вама био Бојовић Дејан?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Јесте? Да ли је био Аризановић Зоран?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Са вама није? А Јокић Славољуб?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јокић је даље био од нас, у моју групу није био.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: А јел био Јокић?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Био је али даље од нас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е добро. Ја бих Вам само предочио да је Бојовић Дејан рекао а и Јокић Славољуб да им је ујутру.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Он је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Слушајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Јокића, Јокића још нисмо ни саслушали, Бојовића можете?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али кад сведок буде отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће отићи сачекаће, сачекаће, неће отићи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како неће, не знам који је по реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу му рећи да сачека.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И Ви сте исто предочавали оно што, који нису били саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ниједног тренутка није предочено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте, видећемо, али добро. Бојовић Дејан је рекао да га је упутио Репановић ујутру 25-ог на терен?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините шта сад треба сведок да каже?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви да седнете. Само да му предочим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу сести, али какво је то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да се понашате.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не може тужилац да ми упада у реч судија. Ја разумем да сте ме Ви питали зашто то питам. Због тога што је Бојовић Дејан рекао да му је 25-ог ујутру наредбу да иде у Ђиновце дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим ја ту неку разлику, он је рекао да је испред полицијске станице био Репановић и Јовановић.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да и није помињао а он сведок је данас спомињао Јовановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једног и другог.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не сада, не само сада него и први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињао је први пут Јовановића а спомиње сад. Ваше конкретно питање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Конкретно питање ко му је дао наредбу да иде у Ђиновце? Да ли се сећа или се не сећа - то је моје питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате ко вас прозива, ко вам издаје наредбе, ко вам каже које су ваше обавезе, знате? Изволите? Добро, то је његов одговор. Изволите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац окр. Рамиза Папића) – Ако може сведок суду да каже да ли је познавао и колико је познавао Рамиза Папића?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Знам га као финог радника и вредног и све.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, познавали сте га? Ако можете само да кажете суду какав је он по нарави био, по карактеру овако? Јел био груб, агресиван, из чиста мира вам лупи шамар или тако или је био нешто супротно од тога?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је моја процена. Папић је један фин дечко био, миран, сталожен, вредан. Ја га тако знам, таквог га знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли сте Ви икад чули или видели да је Рамиз Папић, обзиром да сте Суворечанин, извршио какво кривично дело?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То ја не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И само још једно питање. Ви сте рекли да је често мој клијент довозио вама храну на те положаје?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Није храна, обилазили је, као сваки официр кад дође, старешина.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То, слажем се. Е само, дозволите питање. Само ако можете да се сетите колико то често? Да ли једном дневно, да ли више пута дневно, да ли више у пар дана? Значи, колико је то често ако можете да прецизирате, ако не ништа?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па долазио је. Не могу прецизно да се сетим.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако не можете не морате.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тачно време прецизно не могу да памтим људи, немојте да ме схватите погрешно. Долазио је човек.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Долазио је? Добро.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу ја сад да правим грешке.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, нема проблема.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Али долазили људи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Малочас сте изјавили да познајете сведока «А» који ту пише. Колико дуго Ви њега знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па знам га 5-6 година ако је тај.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Под условом да је тај како га знате какав је по карактеру?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Није лош дечко. Комшије смо били, дружили смо се ту, ишли смо један код другога ако је тај, ако је други сад ви проверите, није лош дечко био.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Коју школу је завршио, јел знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим да средњу нема, нисам сигуран, не знам. Не знам шта је завршио, он је пуно млађи од мене.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли конзумира алкохолно пиће? Да ли сте га приметили да пије?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац Петковић Мирослава) – Рекли сте да сте били у резервном саставу полиције. Колико дуго пре бомбардовања, пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Био сам ја ангажован по потреби.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Јел сте прошли неку посебну обуку?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисмо.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Реците ми, рекли сте да нисте дужили бомбе, јел то тачно?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не, нисмо ми резервисти дужили бомбе, нисмо.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један полицајац исто је резервиста Фатић Милован, он каже да је имао бомбу?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је његова, не знам, да ли је то дужио ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми обезбеђење полицијске станице да ли је, то ме значи интересује, обезбеђење са звоника да ли знате да ли је било тих дана? До почетка бомбардовања да ли је било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: До почетка не знам. Ја сам њим никад нисам био на обезбеђењу. Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, до почетка, не говорим за онај период кад Ви нисте били ту, него до почетка да ли је било?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сад знате шта је више – да ли је звоник вишљи од цркве или је црква виша од звоника?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Пошто ми је сахрањена ту баба, мајка и то, ја мислим, мислим, не знам, као да су у равни, исто као да је. Висина ја мислим да је иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је иста висина?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам колико је то тачно, али ту имамо три гроба па зато знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Оптужени да ли имате питања?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих два питања за господина Гогића. Да ли може да се сети од дана кад је он отишао тамо на терен, сутрадан да ли сам ја долазио у обилазак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону, одговорите. Слободно приђите.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јесте, јесте долазио је и то је долазио са приватно возило црвено, ако није грешка.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То сам хтео да Вас питам. Значи, и тог се сећаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе, не морате се удаљавати, приђите ближе због микрофона.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Друго питање – да ли си ти као припадник резервног састава било када чуо да сам ја издао неку противзакониту наредбу, задатак у смислу да се убијају цивили, жене деца, да се иселјава становништво, да се пале куће и слично томе?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја то могу да тврдим, не што сте Ви командир и што је ситуација таква, то од твоја уста никад у животу није изашло, то могу ја да тврдим како год хоћете.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Захваљујем, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто се сећате да је црвеним возилом био, јел дошао сам том приликом или је био са неким?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То судија не могу живота ми, само знам човек је обилазио стално на терен, ми смо његова војска била, радници, он је обилазио стално. Цивилно возило знам да је било цивилно.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја бих сведоку поставио једно питање. Да ли може госпођа председавајућа пошто он не разликује, ја га разумем да прошао тај извесни период да је можда и то помешао и то. Ви кажете да сам ја 25-ог Вас отпратио на смену, а ја не знам сад то, тврдим одговорно да ја тога дана уопште нисам био.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Могуће да сам ја погрешно, ја не могу сад да ризикујем да некога ја.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да рашчистимо те ствари да ли сам био или нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво дајте питања па ћемо вас суочити, дајте питања, поставите питање неко.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не могу да се сетим, веруј да не могу, не да ја то дајем погрешно тај исказ него не могу да се сетим.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Реците ми да ли сам вас ја обилазио на терен?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Јеси.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Којим возилом да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја мислим службено возило, да ли је лада била, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте рекли лада нива.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. Реците ми сад овако: Ви сте, ја сам био, сви ме називате командир. Да ли сам ја био командир резервног састава или сам био помоћник командира?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не помоћник командира него био си ваљда за нас резервисте. Јел тако?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи, задужен сам био за вас и онда ви сте ме сматрали као командиром?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тачно тако.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро, хвала. А реците ми током рада ја сам више био посвећен и вама и активнима и свима, да ли сам у било ком тренутку вама нешто наредио да радите нешто што не ваља?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја то од тебе нисам чуо. Коректан си био увек што се тиче службе.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање – значи, до 24-ог Ви сте у ОУП-у Сува Река, до 24-ог марта? Да ли сте имали неко лице које је у притворској јединици?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Па нисмо ми резервисти улазили госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште улазили?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Нисмо ми улазили, ми смо обезбеђивали позадину, немамо ми везе с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да ли знате?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не знам ја то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања још да ли има? Нема питања? Да ли имате још нешто да изјавите? Немате господине Гогићу ништа више, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више да изјавите? То је све?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је све што сам запамтио то сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Ниша?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тренутно из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове, трошкове превоза. Овде имамо информацију да је 1.420,00 динара повратна карта, јел тако?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Тако је, тако сам и купио повратну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим Вас овде у случају да је потребно неко евентуално суочење пошто видим да у том смислу можда и постоји неки предлог. Сачекајте овде, седите.

Па правила сте проблем да ће можда отићи сведок, а можда ће нам бити потребно.

Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Ја бих само, ако могу овако у име суда оној госпођи тамо Наташи нешто да кажем? Јел могу, јел имам право?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете? Реците шта, немојте тако. Господине Ђурђићу што се Ви?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Не може? Добро, извините, хтео сам само њу нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви хоћете госпођи Кандић да се обратите?

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: То је моја приватна ствар, значи за мог оца што ми терористи заклали оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неком другом приликом.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: Много она брине за друге, а за Србе мало мање води рачуна. То сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се обратите, а не у судници. Молим Вас господине Гогићу можете ићи. Можете ићи.

СВЕДОК МИЛОСАВ ГОГИЋ: У кући ми заклали оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, хоћете позвати сведока Јанковић Крунислава? Сведок Јанковић Крунислав хоћете молим вас да га позовете?

Сведок КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћу узети од Вас личне податке? Ваше име и презиме?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јанковић Крунислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: 1975. – 05.10.1975. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сад, тренутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Младеновац, Међулужје, 10. нова бр. 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Радник обични, све и свашта радим шта стигнем и тако, обичан радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да нам одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. По закону дужни сте и да нам положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате овај текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како? Само да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само прочитајте, ништа не треба, само прочитајте.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу. Чекај збунио сам се мало, није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овог што ми је познато нећу причати, прећутати. Извини, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Јанковићу, интересује нас где сте били од момента када је објављено бомбардовање 24-ог марта 1999. године?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На терену. Ујутру су нам рекли да се јавимо у станицу и од ту нас пребацили у Ћиновце, Грековце, поред пута смо били обезбеђење пута и ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви резервни полицајац?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао, ко Вам је наредио, ко Вас је позвао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па дан пре тога, значи, командир је рекао ако буде бомбардовање да се јавите у станицу у толико сати и ми смо се јавили, значи кренуло је бомбардовање и јавили смо се и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време долазите сутрадан испред полицијске станице?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ујутру значи рано ујутру, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то било отприлике?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пет-шест сати је било, мислим рано ујутру и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас ту полицајаца било, јел било доста?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било нас је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико отприлике по вашем?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам. Било нас је доста, можда 60, 70, лупам, мислим било је доста, нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вас дочекује ту? Да ли је ту неко од ваших надређених, командир, ко вас је сачекао, помоћник?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па командир, сад не знам ко је био још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Радојко Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он вас је сачекао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како то иде, испричајте како, јел вас прозивао, да ли су одређене групе?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, ми смо, ти, ти, ти, идеш тамо и ми смо ушли у то возило, био је неки комби плави и тако сви смо ушли у тај комби, нисмо сви него колико нас је ишло тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било возила?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам, не могу сад то да се сетим, али било нас је доста пошто смо држали један положај, поред пута је било доста нас, сад не могу да се сетим, сви смо били одвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким Ви улазите у тај комби?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па сад то не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је била ваша група?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пазите, сад кад смо стигли ми, сад ја на пример Јокић и овај били смо на једно, Шабани, нас четворо је било на једно па тамо ишли 5, 6, овамо 10, мислим све успут, сад ја не могу баш да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али вероватно можете да се сетите ко је био баш са вама ту где сте ви лоцирани?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У комбију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на положају где сте били?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На положају је био са мном Јокић Славољуб и Шабани, сад не знам како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Аризановић Зоран?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Био је он ниже још испод нас, али био је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био са вама ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, био је исто на тај положај, али је био ниже испод нас доста, можда два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бојовић Дејан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесте и он је био. Он је био у кући испод мене, мислим тако је био тај положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогић Милосав?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми колико је било група отприлике да ли знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу сад тачно број зато што ми смо били нас четворо ту, па сад ја не знам у тој кући колико је било тамо сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви тачно лоцирани, који је то положај, јел у селу Ћиновце поред пута, где?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Поред самог главног пута Призрен-Сува Река, значи ја сам био у неком каналу за аутобусе. Ето то је било стовариште неко, ту смо и спавали, значи на даскама. Ништа није било, значи стовариште обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који вам је ту био задатак? Шта сте требали да радите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа, да обезбеђујемо пут да терористи не направе неки прекид, да не убију неког и једино то, ништа друго. Значи, да не зауставе пут, да не блокирају јер то је био Призрен-Сува Река главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама ту био вођа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јокић, мени Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали нека средства везе?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па он је имао ваљда моторолу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви нисте лично имали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, нема ту, то смо и скраћивали и то због авиона и немаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отприлике на којој удаљености је следећи положај где су били Ваши?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па можда 200 метара или ови са леве стране и ови исто горе са десне стране 100 метара или тако, лупам и тако све ишли, све даље и даље, мислим по кућама и тако, по положајима поред пута и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте пошли да ли сте понели храну и воду?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ко вам је доносио храну и воду?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па доносили су Папић Рамиз, помоћник Неша и тако и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде заштићене сведоке. Имена им немојте говорити и презимена, него само под псеудонимом. Значи, искључиво псеудоним користите. Реците, како су доносили храну – сваког дана или сваког другог или на које време?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја мислим сваког дана да је било, сад не могу тачно да се сетим, али долазили су они, доносили воду, питали како је, шта је, да ли има проблема и то, ништа друго. Нон стоп су нас обилазили, значи, да виде где смо, шта радимо и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте отишли тог дана кад сте отишли у раним јутарњим сатима то би било 25-ог јел тако?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Значи, први дан бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај дан кад сте ви отишли у јутарњим сатима, да ли сте тог истог дана добили храну или сте сутрадан добили храну?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесмо тај дан али сад не знам који, нисмо имали шта да једемо, пази опет је то јутро, цео дан, добили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана сте ту били?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам сад да ли је 5 или 6 или 4, али били смо ту негде, доста је било, можда 5 дана отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко све долази да вам доноси храну и воду? Јел увек иста екипа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек иста?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико њих долази?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам колико у блинди стаје, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви видите да вама доноси, осим кога сте рекли Папића и Јовановића?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да и Микија ево сад и он је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је долазио?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад први пут видите Јовановић Ненада?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па сад не знам, нису долазили стално, ја не могу да кажем тачно кад јер нон стоп су долазили, не могу да кажем то је прошло време, да је нешто данас па да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате ко је «Бели» по надимку? Име и презиме јел знате како је?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам да је полицајац, али сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате име и презиме?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је Андрејевић Срђан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на тим положајем?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам сад да ли је долазио и он, да ли су се мењали, то је трајало временски 5 дана, 6, сат не могу ја колико њих се мењало и то. Мислите у оним кућама што смо били или ко је доносио храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте били лоцирани да ли знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Можда је био у тој кући испод нас мислим Срђан Андрејевић, можда је био у кући испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако знате сигурно да ли сте га видели, ако нисте видели немојте?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не могу да кажем, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бојовић Дејан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Бојовић је био то знам сто посто зато што је био кућа до мене и Гогић и овај Анђелковић, не знам како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поповић Анђелко?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Е он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за то време док сте ви ту на том положају шта се дешава? Јел пролазе неки камиони, нека путничка возила?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па путничка и оно слабо то баш је било, једино некад хлеб је пролазио ујутру за цивиле и оно, слабо је било покрет возила, некад војно полицијско и то, ништа више, неко возило, јер то је био главни пут, сад то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за то време док сте били одређени да будете на том да кажем пункту, да ли сте долазили у Суву Реку?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте долазили?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, ниједном само кад смо се повукли из тог положаја и тад смо дошли, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И долазите кући, где сте Ви били смештени?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У биоскопу, значи Дом културе ту нас кад смо стигли ту нас, рекли ту нам је база и ту смо седели због авиона и то морали смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је ту дочекао, ко вам је рекао ту вам је база?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па није него тако су нас распоредили, сад не могу да се сетим ко је рекао али ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у Суву Реку, сигурно сте питали да ли се нешто дешавало, да ли је нешто било, да ли видите да ли су биле неке паљевине у Сувој Реци, запаљене куће?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па није, шта ја знам. Као и нормално, јер Сува Река није било само тог дана, то је било пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас конкретно питам, значи сконцентришите се питам за тај период док сте били одсутни, враћате се у Суву Реку, да ли сте приметили неке запаљене куће?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту где живим ја и оно не, значи јер ми нисмо ишли горе негде него то је само улаз из Призрена ту где смо били ми, то је «Балкан» ресторан и ту, ми нисмо ишли у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули од неког од Ваших укућана да је спомињао да су биле запаљене?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, нисам ишао ја кући, значи нисам ишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште нисте ишли кући?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште нисте имали контакт са Вашом породицом?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, после тек, да вас лажем, можда не знам колико дана па смо били кући ето само да се видим јер овако ја ниједном кући нисам спавао за 70 и нешто дана бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То после неколико дана кад кажете да сте дошли да се видите са Вашима, па јел причате нешто са њима, јел коментаришете?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па шта знају они. На пример ми смо доле, ми смо један крај на пример, Сува Река је све поред пута, моја жена шта да ми каже или мајка кад није изашла из подрума, шта да ми кажу или мој мали син од годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није причао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да ли је било све у реду са Вашим укућанима, кад кажем Вашим укућанима, не мислим на Вашу породицу жену, децу, него мислим и на мајку, оца, браћу, сестре ако имате, да ли сте чули да се нешто са њима догодило?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислите са мојима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је било?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па све зато што су чували полицајци положаје јер десило би се сто посто да нису били полицајци и ово. Значи, држали смо положаје око цивила да не неко крене јер они су нападали свуда, НАТО авијација код наше зграде ту је бацала десет бомби за не знам које време, јер полиција је држала положаје да цивиле неко не нападне и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јашар? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте чули за Јашара?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чуо сам ја за њега, мислим ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њега?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да је радио на пумпи ето то. Ја лично овако не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате по лику како је изгледао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па где сад да се сетим, можда знам ко сад видим овог човека можда би се сетио, али то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате шта се догодило са њим?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате ко је Абдулах Ељшани?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чукарић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па звали га «Јајце» ако је то то, шта ја знам, надимак му Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви уопште чули за страдање породице Бериша и да ли сте уопште чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чуо сам, али то је било крај негде већ кад, не знам после колико дана, лупам сад, али чуо сам после, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то кад је крај, шта? Не разумем. На који крај мислите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не, него како да кажем, то је било сад ми смо били у биоскопу, али терали нас на једну страну, другу и сад ја док смо се вратили ми у Суву Реку, после сам чуо нешто, али то је већ шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па да су убијени ови Берише породица и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то чујете?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Од ове погребне «Миран сан», не знам како су се звали, ови што су скупљали лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате од тих који су скупљали лешеве?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па знао сам их онако све Перкана оног, не знам како му је име овај, звали су га Перкан, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он причао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је причао да су их убили ове Берише и ништа, шта ја знам, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали ко их је убио?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам сад то, полицајци ваљда, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који полицајци?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули неко име?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чуо сам за Јајцета само, ето и за Тановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте још за неког чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули, шта су они радили?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам сад шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да су их убили, па мора да сте нешто чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам, сад не могу детаљно сад кад нисам се ни распитивао да вам кажем право, то сам чуо што сам вам рекао, сад где, како, шта, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од њих из породице Бериша? Да ли сте било кога познавали, то је ипак велика једна породица?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Познавао сам једног старог који је радио са мном мислим у «Метохија вино», њега сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Стари један Бериша, овај Весел Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Весел Бериша?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате шта се са њим догодило?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чуо сам и њега да су убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ти полицајци?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да. Сад чуо сам, да ли је истина или није, немам појма, то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел знате ко је Нишавић Милорад, звани «Мишко»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је био ДБ-ац, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао у то време јел сте га виђали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како мислите како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време од почетка бомбардовања кад сте били у Сувој Реци јел сте га виђали уопште?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па виђали смо се али ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је изгледао, јел га видите у униформи, у цивилу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу је био? Да ли је био наоружан, јел сте имали прилике да видите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па носио је он због своје потребе носио је некад пиштољ, некад аутоматску пушку зато што је био нападан човек, био је рањаван, нападали су га мора да носи због личне безбедности оружје, али није био никада у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми браћу Петковић, Мирослава и Зорана да ли познајте?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Петковић Мирослав-Мики?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како, шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Оне је био резеривста као и ја, радио социјалну мисију не знам, а Зоки је возио аутобус, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач био?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, возио код неког Албанца возио аутобус за иностранство Мађарска и овамо не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да кажете о Папић Рамизу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па знам да је био полицајац и све најбоље о њему, не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тановић?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ма Тановића знам онако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па он је био, шта знам, није ко и сви остали полицајци био је мало, луцкаст је био, мислим није био баш, оно, као нормалан баш је имао неке посебне, оно, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите луд, како?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па био, није био овако као стабилан, баш је имао неке посебне, оно шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите луд како?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па није био овако као стабилан, баш је имао неке ствари, нешто оно, увек је нешто изводио, баш је био, није био неки полицајац да кажеш екстра, овај, сав је био распасан некако, увек, значи то је такав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као човек какав је био?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам га мислим шта да Вам причам кад, једино то овако из виђења, ми изгледао никако да кажем, не знам, зато што није као остали полицајци утегнут баш ми, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, пошто кажете да знате Мишка Нишавића да је био у Државној безбедности, да ли је још неко са њим био у тој служби Државне безбедности?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па био Милан Јаблановић, ал он је примљен, сад дал је за време рата или нешто, исто ту био у канцеларијама и шта је био ја немам појма то, пре њега је радио неки други црни дечко и он је ваљда отишо у Призрен, не знам како и после примили Милана, то знам зато што ту сам стражарио испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је било исељавања из Суве Реке?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су Албанци напуштали Суву Реку?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Они су напуштали то својевољно, ту нико њима није командовао да напусте, нико, јер они су такви ако им каже неко једну реч они сви одоше, мислим од албанске стране не од наше и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што мислите да су напуштали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па зато што су они такви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи такви?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Због бомбардовања било, ви побегните ми ћемо, нема цивила нема нико ми ћемо Србе да убијамо лако и због њихових ових терориста и ово, то је све плански рађено, јер ја знам добро Албански само да Вам дам један пример, ишо сам код брице да се шишам, ја добро знам и слушавам сад и договарају се оне брице и још један ту, знам Башким се звао и сад, и он каже слушај ајде да те ошишам и овај му каже ево ти паре да ти платим, он му каже не, немој, каже требаће ти кад бежимо, а то је било можда недељу дана пред бомбардовање, пазите, они су знали то унапред и боље него ми или ви овде сви, они су тако, да су сложни и да нема код њих а да терала полиција и оно, да сам видео неког то нема шансе, мислим ја лично и ови око мене, да терамо неког из куће ајде излази, значи није било, а то самовољно они су тако плански радили и то не може нико да каже да није, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули и да ли сте имали прилике да видите да ли је била још нека полиција осим ваше полиције из ОУП-а Сува Река, да ли је била још нека полиција?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Где, код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стационарана у Сувој Реци, да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па били доста, мислим мењали се дал нишки округ, лесковачки, крушевачки, доста је било, мислим ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их виђали, где су били смештени?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам, мењали се положаји, пре бомбардовања они били у хотелу сви, а после за време бомбардовања нико није био на једно место значи данас си овде сутра тамо, значи мора због НАТО авијације, због тако, ниси смео баш на један положај да будеш дан, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тог јутра кад сте Ви кренули на те положаје била још нека полиција осим Ваше?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па били су ови Чегрови, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били Чегрови?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Исто у нашем кругу, мислим у кругу полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говоримо за јутро кад сте кренули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На положаје, где Ви видите те Чегрове?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У кругу полиције, значи у станици у кругу дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта раде они?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа, постројавали се, сад онај њихов главни ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био глави?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, мислим, њихов дал је, сад њихов ко је главни за њих, мислим дал је био поручник не знам шта, лупам без везе, неки чиновник њихов, и постројавао их овако све и после шта су радили они ја немам појма, ми смо отишли, значи они су били постројени и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колко их је од прилике било и како су били у којим униформама?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Маскирним полицијским оним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да знам цифру за то сам реко у почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике, од прилике?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Зато што нас било много и сад ја не могу да пратим колко нас је било и због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да не тражимо прецизно да нам кажете, сигурно да их нисте бројали, ал од прилике колко их видите, пошто кажете ти Чегрови су били ту, колко од прилике, бројку једну од прилике кажите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па било нас је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не вас него Чегрова?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не, па и Чегрова је било доста, сад не могу да кажем цифру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су се разликовали од вас, по чему се разликују?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па јесте, зато што су они неки били активни или, имали оне прслуке посебне на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, објасните како су се разликовали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: А ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти прслуци?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па зелени маскирни, оно борбени ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их по томе разликовали да нису Ваши него?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па није по томе, него знао сам да нису из Суве Реке, пошто сам ја Суворечанин и знам да нису из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад ко је тај поручник који њих постројава?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: А не знам име, знам да је био црн онако у лице а сад не знам по именима ил ово, пошто није ту наш па да би знао, а сад знам Мишка, знам ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ко је «Чегар 1»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чуо сам преко везе, ал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је, шта сте чули преко везе, ко је то?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па на пример «Чегар 1», јави се, то сам чуо и ово, ал да овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате шта је био?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, нисмо имали ми никад контакт никакав, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био неко од њихових који је био по чину виши, који их је постројавао, дал би сте га препознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу да се сетим сад то, знам тог црног један који је, није имао неки велики чин, сад не могу, њега сам знао онако, а ове друге не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откуд они у кругу Ваше полицијске станице, јесте се питали мало шта ће они ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не знам, то не знам, то само да слажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли коментаришете где иду ти Чегрови?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте коментарисали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, само ми смо и то тако брзо се десило, е ви идете тамо, улазите, и са, то тако је било, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви чујете где они иду?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко говори идемо овамо или?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не само значи да су били постројени и то, више ништа, значи то је што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постојени, како, у реду?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па оно постројили их овако и сад значи ко у строј.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било неких њихових возила ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, сад можда је било али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Ваших возила ту паркираних, да ли је било још неко возило?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па највероватније било, они нису могли пешке да дођу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли, да ли их затичете или они долазе накнадно?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам сад, ту не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па присетите се.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу да вратим филм, то је осам година, да је јуче па ајд, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад полазите на положај јел они остају?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Остају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: По мом неком оно, ал не знам даље шта је било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили да ли сте уопште коментарисали где су били ти Чегрови?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте коментарисали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неку пуцњаву када сте кренули, да ли је била нека акција?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Где, ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим у самој Сувој Реци, него около Суве Реке у околини, јел се чула пуцњава тог јутра када сте Ви дошли?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту у, на тај положај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на положај него кад сте дошли код полицијске станице, да ли сте чули неку пуцњаву?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у самој Сувој Реци него у околини?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па добро, около је било, било је борбе терориста и наше снаге, полиције и војска, то је било увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тог јутра да ли чујете, да ли је нека акција?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па било је ту увек акција, код нас није било нема акције, зато што терориста те напада ти мораш акцију да правиш како, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уоштено, ја Вас конкретно питам кад сте дошли, кад сте дошли, конкретно Вас питам пратите ме шта Вас питам, да ли сте чули неку пуцњаву?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам сад то да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то било уобичајено да видите Ви Чегрове испред полицијске станице тако постројене?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, није било, то значи они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се питали, шта ће они ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам шта, шта сам ја да се питам шта ће они ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чисто да ли сте нешто коментарисали, ако кажете да није уобичајено, да је уобичајено, онда бих разумела, али ако је неуобичајено да су Чегрови ту, још постројени, како Ви кажете, зар нико ништа не коментарише, шта ће ти људи ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, почело бомбардовање, како, сада, људи мора да се бране. Ја не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је бомбардована те ноћи Сува Река?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претходне ноћи?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није, али после тога, после можда не знам колико времена, растурили нас, значи то морали, растурили нас..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Митровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам да ли Радојко сада, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу замолити оптужене да устану, а Ви покажите све кога знате, именом и презименом кажите ко је ко. Погледајте отпочетка.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мишка знам, Радојка знам, Нешу знам, Јајцета знам, Микија знам, Зокија знам и Папић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде првооптуженог?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели никада?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, можда сам га видео, али не могу да се сетим лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, седите.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ове знам зато што сам живео са њима.

Констатује се да је сведок Јанковић Крунислав приликом препознавања, препознао Нишавић Милорада, Репановића, Јовановић Ненада, Чукарић Слађана, кога је назвао «Јајце», Петковић Мирослава, Петковић Зорана и Папић Рамиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули пре него што сте отишли, значи на положај, да ли сте чули да је неко коментарисао, да ли је било неко лице притворено у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, баш не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту на пулту испред Вас претпостављам да имате ко је сведок под псеудонимом «А», да ли је тако, имате ту записано?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте читати, немојте читати, немојте помињати његово име и презиме. Да ли сте са њим што причали о овоме?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је он причао шта се десило и тако даље?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, то после сада када смо стигли, овде, када смо избегли, јер пре тога никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте избегли?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи, након бомбардовања?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта Вам је причао, шта Вам је рекао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, ништа, то када су мене позвали оно, они мислили да сам ја ту био, али нисам био, значи. Е после ја сам питао, е шта се десило и то, сада он није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта Вам каже?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа, десило се убиство и шта, јер он није неки причљив, па да ми прича.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам прича, да ли је он био тамо, није био тамо?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није, он је видео то, сада, шта је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видео?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта Вам је причао, то нам мало испричајте, шта је он Вама испричао, то нас занима?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да су терали цивиле, на пример из оне куће где је био ОЕБС оно и како ишли овамо према Тржном центру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко да је терао цивиле?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полиција, сада ко је, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је помињао нека имена?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Шта каже даље?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа, ту, да је почела пуцњава и то. Сада значи, није ни он нешто видео екстра, па да зна све детаљно од А до Ш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је причао, где су их терали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нигде, где је била Бериша кућа изашли овамо пред Тржни центар и то је, не знам сада шта. То ми никада ништа није причао нешто да. Мислим ја то што знам, а сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нама је причао, па сада да није Вама, мало ми је чудно, знате, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тешко је судија постављати питање људима који су радили у полицији или у резервном саставу и који се овде упорно труде да нам докажу да ништа о томе не знају, а страдали су њихови сународници, њихови чак и пријатељи из неких времена и сада ја не знам да ли као човек или, не знам тужилац, не знам како да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као тужилац поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да разумем тај одговор да се ничега не сећа и да га ништа није интересовало, ето, као и сви ови сведоци до сада. Питаћу Вас, када сте први пут чули да је убијено 48 Албанаца у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Када сам дошао овде, мислим тачно, ако мислите за то. Ја сам знао, чуо сам да се десило убиство, а саада колико особа, то не знам. Значи, овде када смо дошли, чуо сам за то, да се десило то, мислим колико људи је било, шта. Пре тога ја сам чуо од оног Перхана, што сам рекао, онај Миран Сан. Е од њега сам чуо да је било тих Берише, јер ја сам питао, то ми је био, на пример, колега добар, онај Веселј Бериша, ја сам питао и чуо сам и њега ваљда убили. Сада ја не знам, нисам видео да ли је он био ту или није, сада, о томе причам сада. Ја не лажем ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете добар колега Вам је убијен, па зар Вас није интересовало како је настрадао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није добар, ја кажем да смо радили заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте сада да је био добар колега.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је био добар човек према мени, сада какав је био према друге, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Убијен је један добар човек?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комшија?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пријатељ, да ли Вас интересује, како је убијен?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Шта сада ако је убијен, шта сада да питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то нормално, да ли је то нормално да Вам убију неког пријатеља, па Ви не питате ко је и шта је?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја нисам нико и ништа да питам, еј, како су га убили, да ли су овако или онако. Значи, чуо сам да је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не треба да будете неко и нешто да би питали за пријатеља како је убијен. То никакве везе нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Оппростите судија, ја не знам да се десио можда случај у историји да се неко хвалио како је некога убио. Наравно да ако је неко нешто урадио, наравно да то крије и није уопште чудно зашто то нико ништа не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је Јајце нешто урадио?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ипак Вас је интересовало?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја кажем да сам чуо то овде, нисам чуо ја доле ко је, шта је, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И питаћу још једно питање. Док сте били у том, на обезбеђењу пута, јесте ли видели или сте чули можда од Ваших колега, да су пролазиле колоне Албанаца према Призрену?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: За то време док смо ми били на том положају, причам пет дана, није прошао ниједан цивил. Значи, колоне, ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то рекли, све сам Вас ја питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он брат сведоку «А», да ли му је неки рођак? Да ли му је рођак неки сведок «А»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ко ме?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Вама?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да ли треба да кажем или не, шта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, може да се деси и то, коинциденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања. Онда, да ли зна Јашара Беришу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, питала сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одговорио је? А Тодора Јовановића?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам да је био крим. техничар, сада, ако је то то. Сада не могу ја да се сетим, прошло осам година, сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тај Перхан, како се зове, да ли је он био Ром?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, српски Циганин, како да кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате породицу Трајковић?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Породица?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Трајковића?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте близу њих становали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули нешто у вези са њима, овај Перхан Вам није причао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте знали, да ли је било питање за Вуксановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бобана Вуксановића, да ли сте знали ко је то?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био у то време?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Доктор био и помагао полицији, на пример, ако је неко рањен, ово, оно, он је био баш екстра човек, мислим, шта да кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се причало нешто, да ли је он био ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам то стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ко?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мирко Ђорђевић?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не знам стварно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Питали су Вас у истрази да ли памтите, да ли се сећате одела у којем је Нишавић, које је одело носио, па сте рекли, цивилно?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте и кожну јакну црну?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сада?

НАТАША КАНДИЋ: Не сада.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рекао сам у истрази да је носио кожну јакну, то је увек носио он, није то тај дан. Он је увек носио, тако се носио спортски.

НАТАША КАНДИЋ: А који тај дан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не, не, кажем ја, пошто он.

НАТАША КАНДИЋ: Који је тај дан?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не, не, ја кажем који дан, Ви пошто сада кривите њега, мислим, тако долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, молим Вас, рекли сте није носио тај дан, само раније је носио. На који дан мислите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Њега тај дан ја уопште нисам ни видео, како да кажем тај, него он је носио цивилно одело, увек, спортски, фармерке, јакна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то кожна јакна, које боје је кожна јакна?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Црну ваљда, браон, он је имао више јакни, сада ја не могу. Имао је пара човек да купи и носио је шта је хтео.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а рекли сте нам да сте, када сте дошли у Србију да сте онда чули шта се догодило. Да ли можете мало да нам опишете шта сте све то чули, шта од сведока «А»? Да ли сте још са неким разговарали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, значи, то је само сада то што Ви знате, све то знам и ја, на пример и то је то, мислим ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је рекао сведок «А» ко је био све тамо? Да ли је поменуо неке људе у кожним јакнама, на пример?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, мислим, то је то што сам рекао сада, то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте сазнали да су полицајци, да ли сте питали, који су то полицајци, локална полиција?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Приговарам овом питању, баш је колега Крстајић детаљно поставио то питање и сведок се изјаснио да не зна, да није уопште чуо ни о једном имену, па ако није чуо ни о једном имену, не зна да ли су локални, да ли су инострани.

НАТАША КАНДИЋ: Е, па то извините, то што Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам кажем, то је његов одговор, ми не можемо сада да извучемо од њега, разумете, нешто што би нама одговарало, ако он неће да каже.

НАТАША КАНДИЋ: За Папића каже, апсолутно није тачно, ако сведок може да разликује, да ли је локална полиција, независно од тога да ли зна конкретно име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је спомињао имена која је чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не питам за имена, него питам генерално, да ли је локална полиција или је полиција из Крушевца, Прокупља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули, да ли је то локална полиција урадила или је полиција из Крушевца?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам ко је био ту, сада, да ли су били локални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, да ли су били ови из Крушевца или наши, ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали где Веселј Бериша станује, живи, где му је кућа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знао сам, иза Тржног центра.

НАТАША КАНДИЋ: На Рештанском путу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте пролазили после тада када сте чули да је он убијен?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, мислим, шта ћу тамо, ми смо имали друге положаје, значи, ја кажем 72 дана нисам био кући, од један крај на други, значи ту нисмо пролазили уопште, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да Вас питам, да ли сте ишли да видите његову породицу, да видите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, мислим, како могу да идем ја када сам задужен на положају, оно, када не могу ја, не могу да се одмарам, а камоли да одем на друго место, мислим, не знам. Нисмо ишли ми тамо уопште.

НАТАША КАНДИЋ: А када је убијен доктор Вуксановић, да ли сте ишли негде?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам био на положају када је убијен доктор Вуксановић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било сахране?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, нисам ишао на сахрану. Да ли је било, није било, не знам, јер стварно, значи, ми смо обичан народ, е иди тамо, иди овамо, значи, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда чули да је пре почетка бомбардовања неко убијен, неки Србин?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Код нас?

НАТАША КАНДИЋ: У Сувој Реци?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Убијени их колико хоћеш, гомила, сваки дан су стизали мртви полицајци и цивили, значи било тако напето да, значи раскомадани људи, да ли од НАТО авијације, да ли од нагазне мине, да ли заседа, да ли, баш је било убијених.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам за Суву Реку, Ви кажете, стизали су, ту за Суву Реку, да ли је било, знате за неки догађај у коме је убијен неко, Србин, пре почетка бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре почетка бомбардовања?

НАТАША КАНДИЋ: Два, три дана пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Убили су оног из, да ли је сада два, три дана, не знам тачно, убили су Србина у продавници из Сопина, село Сопине, убили су га.

НАТАША КАНДИЋ: Како се зове?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам сада, знам да је Лазић, а име му не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули, да ли је, да ли је била нека потрага, нека истрага у вези са његовим убиством? Да ли су убице ухваћене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немојте да идемо ван тотално, ван оквира оптужбе.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што је тог истог дана, ако зна то, можда зна и за друга убиства тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори он о ком дану, он говори пре да је било, а не каже тачно који дан.

НАТАША КАНДИЋ: О том дану када је убијен тај Србин, да ли је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисам хтео да интервенишем око господина Нишавића и облачењу, јер када се погледају одговори из истраге овог сведока, начин на који је постављено питање, је недозвољено и тенденциозно. Сада утврђујемо, причамо о неким датумима, сведок је рекао да је 20. и ког отишао ујутру оданде, а иде прича, а постављају се питања о догађајима, два, три дана раније. Мислим да то није предмет овог поступка и немојмо овде сада да спроводимо истрагу и треба одбити питање које се не тиче овог догађаја, нити је у вези са овим догађајем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, да подсетим само господина Ђурђића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, госпођо Наташа Кандић, одговорио је да му је познато. И сведоци који су саслушани, исто су рекли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То нема везе са догађајем и инсистира се стално, госпођа Кандић на томе инсистира, нико друго, на догађајима који нису у вези са овим, да би се спроводила истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, изволите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу само да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што смо овде имали сведоке који су рекли да су била тројица у кожним јакнама испред пицерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду то, нико ништа не говори, питали сте, дао је одговор, наставите даље са питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу само да кажем, знате зашто је то важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да ми објашњавате, нисте Ви поставили питање, седите, изволите госпођо Кандић, наставите, немојте прекидати сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити ништа, нисам Вам дала реч, наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја стварно мислим да је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сведок зна за убиство Лазића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је да зна.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам га зато што је Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период, он стално говори, било је много.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Значи то је било мало околина, знам, значи убијен је тај, знам тог човека, значи, ништа не знам како и шта сада.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, како сте рекли, како знате, зато што је Србин?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Зато што је Србин, зато што је Сува Река имала мало Срба и свако се са сваким познавао и села и околина. Ја значи знам, значи као ликове, све сам знао, нема кога нисам знао. Значи, зато што је

то мала средина. Свако са сваким се знао. Значи Радојко био мој комшија, значи морам да знам људе када сам живео са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте питали некога како је убијен Лазић, да ли сте сазнали од некога?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија, приговарам питању и тражим да забраните овакво питање, обзиром да исто није предмет оптужбе.

НАТАША КАНДИЋ: Ја морам да кажем, када бисмо се држали овога што браниоци оптужених раде, ми не бисмо ни знали да ли се догађај догодио у Сувој Реци или у неком потпуно десетом месту. Ово њихово инсистирање, спречава управо утврђивање чињеница и истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на ово постављено питање.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Шта да одговорим, не знам, на које питање да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, како је убијен?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, убијен је лепо, као, дошли, убили су га и побегли, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било у односу на почетак бомбардовања, када је то било, на неколико дана, дан пре или када?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, можда пре тога, не знам, лупам глупости, три дана или четири, не знам, не знам, значи, прошло је време. Не могу ја, осам година је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље, госпођо Кандић.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је осам година, када бих се сетио нешто што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чега се сећате, нико не може да Вас натера да кажете нешто што се не сећате.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда чули да је тог дана, када је убијен Лазић, још неко убијен, а не од Срба?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ни када сте дошли у Србију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, које то сада ја знам, врапца згазио неко, чуо, мислим, то је мало безвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, нисте чули, немојте објашњавати широко, само кажите, чуо сам или нисам чуо.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Даље наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, да ли се сећате тада када сте ишли на терен у тој Вашој или некој другој групи, да ли сте видели Срђана Андрејевића?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сада ја кажем, било је нас доста. Сада не могу да се сетим да ли је он тог тренутка, сада да је то јуче било, ја бих Вам рекао тачно, сто-посто, да ли је био и знам то, али сада било нас је доста, не могу да вратим филм. Знам који су били близу мене у оне куће, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Значи, Срђан ми је друг, ишли смо заједно у школу, ја знам лик, али не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте се икада пели на звоник?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам чувао стражу на звонар, али пре бомбардовања.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пре бомбардовања?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пре.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Реците ми, када идете из правца Приштине, какав је распоред СУП-а, цркве и звоника, шта иде прво, шта друго, шта треће?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислиш из Приштине?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Из Приштине?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Прво иде СУП, па иде као нека ветеринарска станица, па иде црква, ја мислим, црквено двориште и црква.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па онда?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па после иду тамо локали неки.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, иде црква, а звоник је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је звоник у односу на цркву?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, како да кажем, црква је овде десно, а звоник је лево, сада, као.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли прво када се иде од Приштине дође до цркве или?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па до звоника?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па после овамо звоник.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Хоћете да нам опишете где стојите на звонику на највишој тачки када се попнете?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, горе на звонар, мислим на самом врху, била четири отвора зато што су они нападали полицију и због тога да их предухитримо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од тог места где Ви стојите до врха звонаре, колико још има?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па има, лупам, три метра можда и више, не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Три метра до врха?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислим, не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сада Вас питам, када стојите на тој звонари, када се окренете десно према цркви, са места где Ви стојите, да ли је црква виша од Вас или нижа од Вас, када стојите тамо?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, вишља је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико је вишља црква од Вас, од места где Ви стојите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам, мислим, али знам да је вишља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако паушало да одговарате, само шта знате.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Вишља је била, значи, вишља, не могу ја сада у метрима да кажем да ли је метар или два.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вас питам ово. Када стојите на звонари и окренути сте према цркви, шта видите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, видите овамо где су биле оне албанске куће, цркву и станицу, ту и тамо, један део, није могло да се види.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Који део станице сте могли да видите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, видела се ова нова зграда, можда она где смо спавали и оно, то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли се видела главна зграда?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, само оно где смо спавали, она спаваона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се видео улаз у двориште полицијске станице?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улаз у двориште?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сам улаз полицијске станице?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Могао си само да видиш, како да кажем, оно, не знам ту је био мало сужен поглед оно, мислим до станице, ниси, прегледност немаш одатле, мислим да видиш и оно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да Вас питам само још једно питање, да ли је било растиња између цркве и полицијске станице?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је багрема и дрвећа има.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а ово сада да Вас питам: ако гледате са торња према улици, да ли можете да видите раскрсницу пута овог главног Приштина-Призрен и Рештанског пута?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Можете да видите?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли можете да видите онај простор, овај иза?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Где?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Према Рештанском путу низбрдо?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Наниже?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Наниже?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, није могло да се види због аутобуске станице, него сами прилаз према станици, можда, лупам глупости, оно двеста метара могли смо да видимо, јер је ту заклањала аутобуска станица, Тржни центар и тако да ниси.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хајде сада директно да Вас питам, када стојите на звонику, да ли можете да видите кућу где је становао Весел Бериша?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, значи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли можете да видите то двориште и тај део?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви ту стражарили?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре бомбардовања?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, пре, пуно пре, јер они су нападали нас само тако, није то што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и дању и ноћу или?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ноћу је било то, дању није било због, да не открију ови Албанци, ови терористи, да не открију положај. Који је положај ако те открије, значи, шта си предухитрио, јер они су пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Недељковић Звонко?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на тим положајима?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам сада ја, ја сам био са још Ђуром, а сада мењали смо ми, што су киднаповали они и убили, значи ти Албанци, њега смо мењали. Не знам сада да ли је био, не могу да се сетим имена, да ли је Тасковић или, не знам. Значи, они су били од седам до један, када је падао мрак, а ми смо били од један до шест, мислим, тако је био тај, док се не раздани. Ми смо мењали, а Звонко, мислим Звонко је радио у дежурној служби, сада, да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када сте отишли на положај, да ли сте га видели, да ли је кренуо и он на положаје?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам стварно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шабани Рамадана да ли знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Шабанија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, ја Шабанија, он је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био са Вама?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, он и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац окривљеног Рамиза Папића) Само ћу се надовезати на ово питање које је малопре мој колега Ђурђић поставио сведоку, ако може сведок да се изјасни, на то, на околност, да ли се са тог звоника, он је малопре лепо објашњавао шта се све види, да ли се види кућа ОЕБС-а и да ли он зна шта је кућа ОЕБС-а, хајде прво то да разјаснимо, да ли он зна шта се подразумевало под кућом ОЕБС-а, односно како се звала?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Видела се можда сада не знам тачно.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Знате ли Ви где је та кућа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам, знам, бела кућа.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Е одлично, значи знамо о чему причамо?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам, знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Е сада, да ли се са тог звоника види та бела кућа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, сада не знам, можда мало се видело, можда мало не, сада, знаш, јер то је било заклоњено, сада можда се и видело, не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, то је било заклоњено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није рекао да је било заклоњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да изводите закључак и кажете, дакле, то је било заклоњено.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли је било заклоњено или није било заклоњено?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам сада, сада ту не могу, да сам сада тамо, ја бих Вам рекао, сада стварно не могу да се сетим.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, да ли можете отприлике да определите, колика је удаљеност између значи тог звоника и куће ОЕБС-а, колико отприлике у метрима?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Двеста метара можда тако, мислим ваздушна линија ако гледаш, кажем да је ту негде, сада можда мање, више, не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Моје следеће питање је, то сам само хтео да заокружим везано за тај звоник, мене занима, овај, тих дана када сте били на терену, да ли сте се снабдевали некако струјом?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не бре, значи по терену стовариште, струја, ми смо спавали на даскама, струје, које струје, оно је било катастрофа.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли сте имали неке агрегате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, које агрегате, значи, нема ништа, значи. Ми и наоружање, ништа више.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, ноћу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ноћу бацали су оне светлеће, направи ти у сред ноћи дан, мислим на авионе, ништа друго.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, никакве агрегате нисте користили?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ма, јок бре, нема, какви агрегати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Батерије, добро. И друго питање везано је, да ли сте за тих пет дана, четири, пет, шест, колико сте већ били дана на терену, да ли сте, да ли се неко од припадника полиције који су били са Вама, враћао кући да оде, рецимо да се истушира, пресвуче, па се врати?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Од наше групе није, значи ја причам за моју групу то што знам, значи за Јокића, за Шабанија, не знам да ли је био још један са нама, сада не могу да се сетим, зато што смо двојица стражарили, двојица одмарали, то је било. Сада, да ли из друге групе, ја то не знам, стварно, али из наше није.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Када сте причали са сведоком «А» око овог догађаја, да ли Вам је икада сведок «А» рекао да је њему или неком другом командир Репановић издао наредбу да иду по кућама албанским, албанским кућама и да траже иселење Албанаца?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, никада.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли можете само да кажете око сведока «А», да ли је он чешће или ређе конзумирао алкохол и да ли је конзумирао алкохол?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је уопште конзумирао алкохол?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам сада, мислите да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли конзумира алкохол?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, мислите да ли је.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли пије?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, пије као и ја, као сви нормални, али није он неки алкохоличар, мислим.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питање даље, изволите.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац Петковић Мирослава) Ви сте нам описали покојног Тановића, али нам нисте рекли, да ли сте имали неко сазнање, односно да ли сте чули да је и он био присутан тамо када се десило убиство породице Бериша? Да ли сте чули?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, био је он, ја сам рекао за њега и за Јајцета, чуо сам, сада, ко је шта.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Добро, хтео сам да Вас питам, Ви сте рекли да је полиција чувала у то време цивиле. Да ли је та полиција чувала и албанске цивиле и српске цивиле?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, сада, пази, Албанац није имао од кога да се плаши. Они у Ораховац су ушли, направили су катастрофу. Сада они су хтели код нас, зато што су били мало Срба и оно наше што је било, чували смо. Сада шта је Албанца, ко ће да га нападне, његов човек, мислим то је мало.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само, да ли Вам је познато нешто у вези робе, да ли се некако обезбеђивала роба из појединих продавница, да ли се негде склањала, да ли се пописивала, да ли имате неко то сазнање?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, знам, оно, код нас је била балканска продавница, мислим код мене, код наших где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да се сачува роба, да ли имате Ви имате неко сазнање у вези тога, да ли се вршила на неки начин, да ли су предузимане неке мере да би се сачувала, да не би било пљачки?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе, испричајте нам?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је, то су ваљда код Мишка складиштили тамо и они ваљда то за цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија је то роба била?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, одузета, мислим, ови што су пљачкали нешто, одузета роба и враћена ту, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из складишта?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не, не, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите, чија је то роба била, како су одузимали и где су складиштили?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пазите, када је пукао рат, оно људи немаш где да се снабдеш, мислим, као и сваки рат и сада они, где ће, ови почели да пљачкају, ово, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пљачка?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислим цивили, други, ово, оно, били су људи хапшени, затварани због тога и они сада ту робу да не пљачкају даље, да ли је општина или власт, шта ли је било тада оно, територијална одбрана, мислим, не знам, они су дали тако то наређење да се та роба однесе у продавнице и да могу људи да купују, а не да се растура, значи то је то. Сада не знам ко је шта како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте били на звонику. Којим средствима, оружјем сте бранили то?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када сте били на звонику?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мислите када сам стражарио?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: «ПКТ» и лично наоружање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи, била је «ПКТ» на звонику?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, следеће питање: у ком правцу је био усмерен «ПКТ»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: «ПКТ» био је усмерен према аутобуској станици тамо тај део.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо, још једно питање, молим Вас. Да ли Вам је познато да је тог и тих дана, првих дана рата, Вашем брату позлило услед употребе алкохолног пића? Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам се виђао са њим, како, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Изволите. Оптужени Репановић Радојко.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине Јанковићу, имам пар питања за тебе. Да ли можеш да се сетиш, сутрадан или неких наредних дана да сам ја обишао вас тамо на терену у Ћиновце, тамо где си био?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли знаш, са којим сам возилом долазио и са киме сам долазио, да ли сам долазио сам или?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, долазио си некада сам или не знам, али долазио си, значи, сада не знам које је возило било, мислим не могу да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Да ли си било када чуо од мене да сам издао неку противзакониту наредбу у смислу да се убијају цивили, жене, деца, да се исељава становништво, да се врше паљевине и слично томе?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Следеће питање: да ли је долазио сведок «А» да доноси храну тамо где си био на положају?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. И још једно питање везано за звоник. Хоћеш да ми опишеш мало овај део горе где сте стајали, да ли је ту могло да се спава, да се одмара и да се борави више ноћи?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не значи нема појма. Било је простора, мало простора, нас двоје, где, доле можеш да паднеш, биле мердевине неке.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је могао ту један човек да издржи две ноћи и два дана?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нема шансе, две ноћи нема говора.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања? Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пошто си споменуо те Чегрове да су из Крушевца, да нам појасни мало, како зна да су из Крушевца и да ли некога познаје и тог ко их је кажете постројавао, рекли сте да је црњи мало, ако можете да га опишете, године старости, ако можете?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, тада је имао можда 35 или оно, црн је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је оптужени Митровић Радослав.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Добро, добро, али ја кажем, можда тај што их је постројавао, имао је негде 35 година, неки црни дечко. Сада, да ли је он био главни или није, али он им је био као тада их је постројио.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како знате да су из Крушевца?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, Чегрови, сада нису били Суворечани, сада да ли су били, који, можда нису били из Крушевца, не знам, нису били домаћи полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато да има два одреда Чегрова, један којим сам ја командовао, а један неки други Чегрова? Значи, да ли знате те детаље?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, о сведоку «А», да ли Вам је некада, рекосте није Вам причао, али он је овде пуно шта рекао, па када би рекао суду, зашто не би рекао, рецимо, Вама неке ствари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, сада не може он да оцени зашто је причао овде, а није њему. Он каже то што је рекао. Изволите, Чукарић.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Добар дан, господине Јанковићу.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Здраво.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Пошто се знамо лично и упознали лично, реците ми, господине Јанковићу, где сада живите и са ким?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја живим у мојој кући у Међулужју.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Са ким?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Са мојом женом и двоје деце.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли знате, ко је сведок «А»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знам.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли је то тај Перхан кога сте помињали, сведок «А»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Добро. Где смо се ти и ја упознали, ако се сећате и на који начин смо се упознали? Ако желите да Вам предочим где смо се упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Коме, мени?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Где смо се ја и ти упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У станицу, где би се упознали.

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Да ли сам ја био код Вас у стан и ко је мене довео у твом стану на кафу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно је то, господине Чукарићу, стварно је небитно да ли сте били у стану, да ли Вас је неко довео на кафу?

ОПТ. СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Ово је веома битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо, шта је битно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја се извињавам, ово је веома битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, да видимо шта Вам је то битно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И ко је мене довео у твом стану и да ме твоја супруга и твоја мала беба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да чујемо, полако.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим Вас, ово је веома битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био оптужени Чукарић у Вашем стану?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да ли је био?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Можда је био, не знам, шта знам ја.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам био у Вашем стану, мене је сведок «А» довео.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Код нас су долазили милион полицајаца, сада да ли си био ти, јер си се дружио са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље, Вас је сведок «А» довео.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли смо се ја и ти виђали у твом стану и пили кафу, твоја нам супруга скувала?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја не пијем кафу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био, да ли се сећате или не?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Био си присутан, ја сам пио кафу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Са мном ниси могао да пијеш, зато што не пијем.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, ја сам пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И твоја ме супруга и мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако, не сећа се тога.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Добро, можда је све то било, али ја, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, одговорићете када Вам ја дам дозволу, сачекајте.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И сестра Наташа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, наставите да постављате питања.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Молим, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да нам набрајате ко је све био, када се он не сећа.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте да познајете сведока. Колико добро познајете сведока «А» и каква је особа по Вашој процени?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како, добра особа, како.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Да ли Вам је, да ли знаш да сведок «А» поседује возачку дозволу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Поседује.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А где је он полагао, ако то није тајна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли се зауставити са тим питањима, молим Вас.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Где је полагао и када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вам је одговарао на та питања.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није, њему нисам поставио то питање, то је био лапсус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште Вам је непотребно то, где је полагао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нисам поставио сведоку «А»:

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да ти кажем где једе, шта, сада ми није јасно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, где је полагао и ако знате, када је полагао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, ја сам био тада у војсци када је он положио и сада где је полагао, ја не знам. То је 1994.. када је положио, ја сам био у војсци.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли Вам је особа «А» некада рекла да је неког убио, с обзиром да га добро познајеш?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Никада?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тај мрава не би згазио, а камоли да убије.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, то је Ваше.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Можда да сам био ја, можда би урадио, али он не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, па мислим да признамо, то је напета ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, питање поставите и када чујете питање, одговорите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је особа «А» склона лажима, пошто га добро познајете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, одбијам одговор, немојте да одговарате док Вам ја не дам дозволу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде је сада, морам да Вам предочим нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да чујем шта хоћете да предочите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Морам да предочим шта је сведок «А» рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви морате, то ћемо да видимо, како ћете да предочите, прво ја да чујем шта.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сведок «А» је овде изјавио пред свима нама да је конзумирао алкохол тих дана, тог дана и дан пре, то има у списима и у његовој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта хоћете да кажете?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сведок овде тврди да он не конзумира алкохол.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Е он пије, сада да ли је пио тај дан и ја могу да се напијем сада, али нисам алкохоличар, можда је био.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како коментаришете то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете шта сам ја Вама рекла, господине Јанковићу, немојте да дајете објашњење док Вам ја не дам дозволу.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Питања без везе нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да цените каква су питања, молим Вас, само када Вам дам дозволу одговорите. Хоћете конкретно да питате везано за овај случај?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е саслушаће судија, нема потребе да журимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хтео сам да предочим да је сведок «А» овде пред нама свима, јавно изјавио да конзумира алкохол, да је конзумирао тих дана, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви нама ништа то да предочавате, него реците, које је питање сведоку?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сада бих хтео.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Можда је конзумирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви опет говорите, нисам Вам рекла да одговарате.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немој, немој саслушај. То бих хтео, обзиром да врло добро познаје сведока «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И најкомпетентнији ко познаје сведока «А» то је овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања да чујемо.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То је много битно да ли он конзумира алкохол или не. Е сада још ово бих Вас питао, да ли је сведок «А» контактирао, да ли имате сазнање, да ли је сведок «А» контактирао са неким од нас оптужених када смо пребегли 1999. и да ли имате сазнања или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не знам, не знам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте Ви контактирали са мном од 1999.?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли са неким од оптужених си контактирао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли живите близу сведока «А»?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Живим.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Колико често се виђате и да сте се задњих месец, два, три виђали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите шта Вам ја дозвољавам, каква питања постављате, дајте вежите се за ово за шта, Ви ниједно питање нисте поставили, Вас назива да сте Ви Јајце, Ви ништа нисте то прокоментарисали, Ви кажете да нисте Јајце? Ево и то прокоментаришите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како сам се ја Вама представио?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ко?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како смо се упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Шта ја знам сада како си се представио пре осам година. Ја тебе знам као Јајце, не могу.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ко је био ту када смо се ја и ти упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тебе?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Па, кажеш да смо се упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У станицу си дошао из Ораховца си, мислим без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, објаснили сте да је било у станици.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Наведите ми једну особу присутну када смо се ја и ти упознали?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У, пази, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то је одговор.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Коју особу да ти наведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли си спреман на суочење са сведоком «А»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности бисте Ви суочили сведока «А» и овде присутног сведока, на које околности?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На околности о томе што је сведок «А» контактирао са појединим оптуженим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна, он није рекао да није или да јесте, он је рекао да не зна.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања, само бих се захвалио сведоку на неке ствари које веома реално говори, само нека ми објасни, ко је тај Перхан, име и презиме, да тог човека доведем?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, то је Ђурин брат, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Ђуре?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да ли Ђура Јовановић, не знам сада да ли је Јовановић, заборавио сам, мислим, прошло је времена, али знам да су га звали Перхан, значи по надимку знам, а сада да ли је.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте са сведоком «А» разговарали везано за догађај овог суђења и процеса, у задња три месеца? Да ли сте се виђали и разговарали у вези овог?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми се виђамо али не причамо, брале, шта има да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити, небитно да ли је разговарао.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Шта да причамо.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Изволите, оптужени Јовановић.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Доста је било питања, ја ћу мало ако може да ми одговори. Реците ми, колико мене овако познајете као човека? Да ли би могли да опишете, какав сам као човек, да ли сам прек, да ли сам?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, добар, миран, то што знам ја.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Реците ми, да ли, пошто сам ја више био задужен за Вас, реците ми, да ли сте било када, у било ком тренутку Вама или било коме од резервиста или од активног састава и док сте боравили са људима или од њих, да ли сте било када нешто чули да сам ја наредио нешто што не ваља да се ради?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, од тебе, не, ниси наредио нешто никада.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Од људи?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, значи мени ниси наредио ништа лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је сведок «А» нешто можда причао о томе?

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је сведок «А» нешто рекао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам причао ништа о томе, добро.

ОПТ. НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли имате још питања? Изволите, оптужени Папић Рамиз.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Добар дан, господине Јанковићу. Имам само једно питање, Ви сте све рекли судији о мени, само једно питање. Да ли си икада чуо или видео да сам ја извршио било какво кривично дело?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: На подручју Суве Реке или је неко било када лошу реч рекао?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Реци овде, целом свету и целом судству?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ето, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Питања да ли има још? Изволите.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Питање је, да ли си пре рата можда био на Винарском подруму на обезбеђењу полицијске станице?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Молим те, само да ми кажеш, на којој згради, ја бих молио фотографију, да расчистимо, да расчистимо то, пошто је човек, ево човек који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, погледајте ову фотографију добро. Прво се сконцентришите на фотографију да тачно видите где се објекти налазе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Човек је био и на цркви и на звонари, човек је био на Винарском подруму, па нека објасни, тачно да ми каже.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У који део смо били ми?

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помозите му сада на фотографији да види где је, пошто је срушена црква и звоник, па покажите где.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, он показује сада Винарски подрум.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми где смо били на положају? Значи да покаже овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Значи овде, ево овде.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је то овај велики хангар или то што показујеш ту?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, овај овде, овај мали, не овде, значи овде.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Показује исту зграду коју сам ја обележио.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да ли је седам, шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сними, него само реците?

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Показује исту зграду коју сам ја обележио на фотографији коју сам данас приложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зграда Винарског подрума?

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То је зграда Винарског подрума, на истој згради показује прстом да је он био ту, значи, на обезбеђењу. Ако хоћете може сведок да дође до Вас тамо да покаже, да се уверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите да ја видим, нећемо моћи да.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нека понесе и ово да би се лакше снашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање поставите. Добро, то је зграда Винарског подрума, добро. Приђите микрофону.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Питање, који је твој задатак био на Винарском подруму?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми смо, да не нападају, значи терористи да не нападају овамо овај део, да не уђу цивиле да убијају и то је то. Значи, ништа друго.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Захваљујем. Да ли си, још једно питање, да ли са те зграде је могао да се види Занатски центар, ту где си ти?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не, не може.

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Репановић нам је добар ту преводилац, да кажем, овај човек је био на звонику, па ево да се погледа фотографија, па нам реците, са тог звоника, прво да ли је то ова гомилица која је?

ОПТ: РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нека покаже Вама, господине тужиоче, нека покаже Вама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем није да покаже, не сумњамо ми да ће показати где је била црква и звоник.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ево ова мања гомила овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада са тог звоника, само нам реците, видите овде, да ли видите где је та кућа ОЕБС-а?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ево, ова овде, бела, то је та.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада није нама баш јасно, да ли нешто и шта спречава да се види кућа ОЕБС-а?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, сада, сада видим да је то, али ја кажем, видиш како је она мало, то је укусо, значи могла је и да се види и не, сада ја нисам могао да, то је осам година прошло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, да ли, да ли се види са тог звоника?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, сада, ако гледате са ове слике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са те слике гледате.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесте, али ово је снимано одозго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта није могло?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово је снимано одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви обратили пажњу уопште да ли видите ту кућу, да ли сте Ви гледали у том правцу?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, председнице већа.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пазите, ту је косина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговор.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Одавде, сада да сте на лицу места, то је косина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сада, не сада, молим Вас, значи, молим Вас, не сада, значи када сте били на звонику, да ли сте видели, да ли сте уопште гледали у том правцу и да ли сте могли да видите тада када сте Ви били, да ли сте могли да видите кућу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, не знам сада то, то кажем, можда се видела мало, можда и није, сада, јер то је овако гледано, косински, није то право овако да се гледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или видите или не видите, па сада да ли је мало?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не могу сада ја, то прошло осам година, којих осам година, више од осам година када сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам сада ово помаже да се мало подсетите како је то изгледало? Да ли има нешто што би сметало да се са звоника види кућа ОЕБС-а?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Има ту ова аутобуска, ови локали, видиш да је то, није баш, ту били увек паркирани аутобуси, чуда, ово, оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, аутобус Вам не смета да видите кућу?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није ни звоник ко зна колико висок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, вишљи је од аутобуса?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па, вишли је, али није, то је до врха.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам, шта још видите са тог звоника, ево погледајте ту фотографију.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Види се, на пример, овај део овамо. Ми највише смо штитили раскрсницу овде, прилаз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта он каже, који део, не видим?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ево овај прилаз према станици. Ми то највише смо штитили од тај део доведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А десно овамо?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Значи, јер они су од ове стране долазили, нападали, пуцали су на станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Са ове горње где су ови Бериша и оно. Значи са те стране су долазили они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели раскрсницу пута за Рештане, да ли је могло да се види?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Које, она доле? Па, тешко, чим нисам могао да видим станицу, значи то, него ми смо пазили прилаз, само станици, да не може да овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Да ли Ви имате још нешто, господине Јанковићу да изјавите, нешто што Вас можда ми нисмо питали, а Ви сматрате да је битно?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Битно је да смо и ми помагали њима и цивила и све, то је можда још битније него све ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Давали храну и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Младеновца?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је путна карта, овде стоји 260,00 динара, да ли је тако?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тако, у оба правца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна, 260,00 динара, да ли је толико, колико?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није, имам градски тамо, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: 150,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите укупно, колико?

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: 148,00 и тамо имам градски 35,00 пута два је седамдесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Израчунајте колико. То је укупно, колико, петсто?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 500,00 динара на име повратне аутобуске карте.

СВЕДОК КРУНИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Могло је и више, изгубио сам дневницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи, направимо једну паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Мирјаном Несторовић?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу је мењати, усмено смо се договорили и Петронијевић и Мира и ја, па ћу, а ако нема, надам се да нема ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра, добро, сутра ћемо за сутра, добро, хвала лепо. Хоћете позвати сведока Јокић Славољуба.

Сведок СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јокићу добар дан.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Прво ћемо узети Ваше личне податке. Ваше име и презиме?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јокић Славољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени, које године?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: 1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Чедомира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Ваше, где је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Винтерхалтерова 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као сведок дужни сте да говорите истину.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дужни сте, дакле, не смете ништа прећутати и дужни сте да нам одговорите на сва питања, осим на ова која сам Вам сада рекла да не морате. Да ли сте ме разумели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону дужни сте да положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања 24. марта 1999. године, где сте и на којим пословима и задацима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: На месту полицајца у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте резервни полицајац или?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Активни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни полицајац?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше место пребивалишта је било у Сувој Реци, да ли је тако, ту сте живели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Доле сам радио од 10. априла 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1993. године?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, какво је било обезбеђење полицијске станице, ко је Вама био ту непосредни надређени, испричајте нам све?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како мислите обезбеђење полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијске станице у то време, да ли је било неко обезбеђење или није?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, нормално, редовни, мислим, редовни рад и колеге полицајци који су обезбеђивали, обезбеђивали зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте обезбеђивали? Да ли сте имали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Имали смо стражу испред и иза објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали на звонику стражу, на звонику црквеном?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: То није била стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Мислим, на звонику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко обезбеђење, да ли је био неко од Ваших људи горе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, ја колико знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активних, резервних полицајаца, да ли је било, да ли Ви знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја колико знам, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Никада, можда у ранијем периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од 1993. године од када сте Ви, не?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, не, него тада, од када сте рекли, од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, а пре тога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Колико ја знам, мада ја сам у станици био, само преноћио 24. до три, четири сата ујутру, јер сам био на допушту кући и ту ноћ сам дошао и десило се бомбардовање. Био сам распоређен око три, четири сата ујутру на путном правцу према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко Вас је распоредио, ко Вас је послао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Командир, командир полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви обавештени да треба да идете на положаје?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмено?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ког дана?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам дошао из Крагујевца ту ноћ око 20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20 часова, то је било 24.?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, у 19,30 отприлике, тада сам дошао у станицу и видео сам се са командиром који ми је рекао да ујутру, сутра ујутру ћу бити распоређен на том путном правцу и тако се и десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру када сте дошли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, ја сам дошао око пола осам, 19,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам ујутру, сутрадан, сутрадан ујутру, када сте дошли до полицијске станице?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, ја сам спавао ту до полицијске станице је био објекат смештаја. Ја сам иначе ту и живео у једној соби и тако даље, у том периоду ранијем, али био сам пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе, да Вам не постављам стално питања, дакле, пробудили сте се ујутру, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте, стали сте ту испред полицијске станице, ко је све био, испричајте нам о томе, да Вам не постављам питања нон-стоп?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: И били смо распоређени на путном правцу Ђиновцу у периоду око три, четири сата ујутру, око четири, сада не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био, кога се сећате Ви?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, било је више група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било група?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, вероватно да је било четири, пет група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири, пет група?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је било доста људи. Колико је једна група бројала?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, по три, четири члана, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више, није било више у једној групи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Код мене је толико било, не знам сада за друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања, јер имамо овде да је чак било и осам, десет, дванаест, појачан вод?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А у Вашој групи, ко је све био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Био је Шабани Рамадан, ја мислим Јанковић Крунислав и још један резервиста. Не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Гогих?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, он је био испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред Вас?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, на том једном пункту испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли, ко Вас је дочекао испред полицијске станице прво када сте се окупили, ко Вас је дочекао од старешина?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Командир нас је испратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да и да ли смо отишли пицикама или приватним возилима, не могу да се сетим тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам више опишите, како је то изгледало, да ли командир прозива људе, па каже, једна група, друга група иде, како Вам је дао задатак?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ушли смо у возила и успут смо били распоређени, како је траса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је возила кренуло?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да ли два, три возила, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како, није улазио свако ко је како хтео, него вероватно групе су биле одређене?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте, ја сам гледао седе и оне људе који су били са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли прозива командир и одређује групе или не, како сте знали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, вероватно по списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По списку?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Сам знао да сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по Вашем, отприлике, колико је било по Вашем прорачуну људи ту, полицајаца, отприлике?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Од двадесет до двадесетпет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту видите тог јутра, да ли видите још неку полицију која није била Ваша полиција?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и улазите у возило?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам био распоређен на путном правцу Ђиновце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је речено, која је Ваша обавеза и који задатак?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Једноставно обезбеђивали смо путни правац да не дође напад од стране наоружаних група на, да се одвија, једноставно, саобраћај редовно. То нам је био основни задатак и били смо, баш смо били лоцирани поред пута, нисмо били ни у дубини, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред самог пута?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви контролисали саобраћај или не?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, јер смо обраћали пажњу да не би дошло са стране лице да би угрозило учеснике саобраћаја. Иначе, нисмо уопште заустављали возила или да смо саобраћај регулисали на неки начин, то нисмо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте ни имали овлашћење да их зауставите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам речено, није као задатак?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Зашто бих то и радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, како су те групе биле формиране, како су распоређене групе, да ли дуж целог пута, па сте били на неким удаљеностима од једне до друге, треће групе, како је то ишло?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Отприлике на стотињак, 150 метара да би имали контакт, да се видимо и да би могла да се обезбеди траса редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало ближе да нам лоцирате где сте били, да ли сте били на улазу у Ћиновце или на крају или у средини, како, где сте Ви били тачно?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Био сам баш тај путни правац што је ишао у село.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Где тачно?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Баш на улаз, са десне стране, уствари, на улазу ту одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте са десне стране били?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, него са леве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Али мислим објекат, ту је било нешто као, нешто зидано од, канал за возила направљен. То је био тај канал за возила и баш смо се ту лоцирали и били смо најбезбеднији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ко је Вама био вођа ту Ваше групе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ту нису биле неке вође, ја сам био, на пример, најстарији у мојој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били најстарији?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви као активан полицајац, да ли сте имали нека средства везе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да ли сам имао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су нам говорили да су активни полицајци имали средства везе, резервни нису?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Имали смо, ја не могу да се сетим сада тачно, могуће да смо имали, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана, колико сте дана били ту?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Три, четири или пет дана, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се удаљавали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Три, четири дана сигурно смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се удаљавали или сте све време били ту?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Цело време смо били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана, док сте били на том положају, да ли су пролазили камиони, војни, цивилни, да ли сте имали прилике да видите путничка возила, ципове?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, да Вам кажем, саобраћај се одвијао много успореније и смањена возила него обично. Да ли је пролазило, вероватно да је пролазило, сада, право да Вам кажем, никада нисам обраћао пажњу ко пролази улицом, гледао сам да не дође до напада на те пролазнике и тако је усмерена била пажња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пошли на тај положај, да ли сте понели са собом храну и воду?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ако је ко имао конзерву, нешто, можда је понео, али добијали смо храну и воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте понели, да ли можете да се сетите тог јутра када крећете за Ћиновце?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ма, нико нам није дао то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог јутра не?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Мени не, сада, а ако је неко добио, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили Ви онда храну? Да ли сте тог дана добили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: У току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвијало, да ли сте свакодневно добијали храну или како?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Сада не могу да се сетим да ли је то било у два дана или свакодневно, углавном храна је стизала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Стизала је храна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана, не знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не могу да се сетим да ли је било на два дана или свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко Вам је доносио храну и воду?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, патрола која је била задужена за то. Мислим да је Папић доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте били, кажете, три, четири дана, онда вероватно се сећате, ко је био у тој патроли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, обично је доносио храну и на друга места, не само ту, значи, он је доносио храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Папића, да ли је још неко долазио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Папића, да ли је још неко од полицајаца долазио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ако је долазио, нису излазили из кола, јер, једноставно, преда се кеса. Није то било много људи, а и нисам обраћао нешто пажњу, нисам био превише ни гладан тих дана, гледао сам да сачувамо главу и задатак да се заврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обраћали пажњу ко је долазио још?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да. Долазиле су ми и старешине у обилазак, али храну највише је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас обилазе старешине? Да ли су Вас одмах тог дана, те вечери обишли, ко Вас је обишао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја мислим да нас је командир нас обишао и тог дана и сутрадан и задњи дан. Долазио нам је и помоћник Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је помоћник дошао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Он је долазио три или четири дана у периоду око 11, 12 сати, док је командир дошао у послеподневним часовима. Обично, возио је возило приватно, да не би било примећено. Мислим да је било црвено цивилно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да ли је била «Ascona» или не знам. Знам да је било црвено возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите за Репановића да је долазио црвеним возилом?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио сам, да ли је долазио са неким?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Сам је дошао, сам, баш сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то уобичајено да долази сам командир?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Можда је безбедније, сигурније тако него да има више људи, јер, искрено да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша логика да је безбедније да сам крене да Вас обилази?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Није то била велика траса дугачка. То је могло да се заврши обилазак за десет минута у оба правца, десет, петнаест минута, евентуално, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помоћник Јовановић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Долазио је и помоћник Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он долазио? Да ли је он долазио са неким полицајцима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја мислим да је долазио, возио је белу «Ладу Ниву», службену, једном је био сам, а касније, да ли је долазио са овим

колегом Папићем, не могу да се сетим. Међутим, ја поново кажем, неки пут сам био на задатку, нисам могао све ни да видим, јер била је она друга моја смена која ме мењала. Ми нисмо могли бити 24 сата само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, да ли нешто коментаришете, причате када дођете, не будете ту па кажете, донели су ми ти и ти људи, били су, обишли су нас? Да ли сте коментарисали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте, кратка питања, има ли шта ново, уочено, на томе се завршавало. Није имало проблема, нисмо имали неких примећених ствари, нити лица и тако се то извршавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је обично стизала храна, да ли у јутарњим сатима, у току дана или поподне, када је стизала?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Није у јутарњим раним сатима и предвече се слабо кретало, из разлога безбедности. Значи, у току дана, око подне, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате, ко је Недељковић Звонко?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на положајима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте, али вероватно у неком још другом, није са мном, него на положају испред ових колега, Гогића, на пример или са њим, ја не знам тачно да ли је био са њим или испред њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни, да ли сте га видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нисте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја, овај, видели смо се можда када смо дошли и отишли, али, овај, уопште се нисам померао са мог места, тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Аризановић Зоран?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знам колегу, вероватно је био распоређен и он на том путном правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно, само да ли знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли само знате, немојте вероватно, да ли сте га видели, да ли знате да ли је он био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Он је био дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: И вероватно, па свако ко је дошао се задржао до краја, колико знам. А када смо се вратили, гледао си свог друга и оно ко је био са тобом, уђеш у возило и до друге локације где смо били распоређени касније, до Речана тамо, гледаш около ради безбедности да сачуваш живу главу, јер безбедност баш није била повољна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било касније када сте били у Речанима?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Након тих четири дана, пет, не знам колико је било, ми смо прешли на ту другу локацију где је мало српског живља у селу

Речане. Ту смо се задржали, не знам колико дана, десетак, петнаест и нормално смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након три, четири дана проведених на положају, да ли се Ви враћате у Суву Реку?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ми пролазимо кроз Суву Реку и идемо на тој другој локацији. Ако је можда неко свратио да узме, можда ствари неке, одело или то је могуће да је свратио неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нисте враћали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, прошли смо кроз Суву Реку, јер је то село, пролазиш кроз Суву Реку и онда одатле, два, три километра или не знам сада тачно километар или метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у овај објект где сте Ви боравили, да ли сте улазили у објект где сте Ви боравили када сте се враћали са положаја?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Могуће неко да је свратио, али ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте свраћали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је и где Вам је издао наредбу да идете после Ђиновца, да идете у Речане?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, радиш искључиво по наредби командира, ми смо имали претпостављене, помоћника и командира, ако нас је обавестио помоћник, онда је добио наређење од командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је обавестио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Командир лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: И рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао или како Вас је обавестио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте, дошао је и изместили смо се на тој другој локацији и у том периоду тамо у Речане, највише нас је обилазио помоћник Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пролазили кроз Суву Реку, да ли сте приметили неке паљевине, да су биле запањене неке куће?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, можда је имало појединачних кућа упаљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не. Могуће да је имало упаљених кућа, али, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте коментарисали можда са неким од полицајаца, шта се то догодило, зашто су куће запаљене?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знате како, у том простору, што се каже, и за те куће, мало је имало тих, то је градска четврт и зато кажем, нисам приметио,

вероватно да су све куће биле, или могуће, али не сећам се, јер ту су биле одмах широко фабрика доле, онда ужи део центра, тамо десно куће, не сећам се заиста то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули у то време, значи док сте били још у Сувој Реци, да ли сте чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте уопште чули, ако нисте у то време?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја нисам чуо док нисам послом био овде и када сам гледао оно сведочење, суђење Милошевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Тек тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: За тај догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Што су писала средства информисања и на суду то што је, да је страдало доста од породице Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да сте у Сувој Реци од 1993. године, да ли сте познавали некога из породице Бериша?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја лично нисам био пријатељ ни са ким. Знао сам из виђења људе, а да сам био нешто у контакту неком посебном, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да ли сте били пријатељ са неким, да ли сте познавали лично човека?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, не могу сада да се сетим, знао сам од тих чланова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте знали, кога се сећате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Откуд сада знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате по имену и презимену никога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знате како, јер ја сам, такорећи, нисам био рођени Суворечанин и зато, можда, срео сам се вероватно са неким, али не могу по имену, некада попио и пиће, причали, разговарали, теме су биле некада боље, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не можете ниједног имена да се сетите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знао сам господина овог Јашара који је радио на пумпи. Са њим сам можда попричао два пута, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Јашаром, да ли сте знали, у то време шта се догодило?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја га нисам виђао, јер сам у претходном периоду био ван града. Нисам био возач, нисам имао возило и ретко када сам свраћао на ту пумпу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је био после њега на пумпи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам видео једног или два пута господина Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ту су се мењали људи, шта знам ја то, немам појма ко је постављао, јер мало сам био лоциран у Сувој Реци, па да бих знао све то. Када видиш некога у месец, два једном или два пута, то је за мене, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Петковић Зорана сте видели два пута, једанпут, два пута?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, у ком временском периоду?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја човека и знам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком временском периоду сте га видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате неке оријентире, значи били сте у Ђиновцу, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте пошли у Речане, па када сте, у ком периоду сте га видели, да ли пре или после?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, можда месец дана после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец дана?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био на пумпи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да. Кажем, ја сам слабо свраћао на пумпу, нисам возио, нисам био возач, али можда у пролазу сам га видео или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ејшани Абдулах?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Откуд бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за тог човека, ко је то?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Лично, шта знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате лично? Да ли сте Ви некада били на звонику?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада? А да ли можете да нам кажете, обзиром да је одмах ту близу полицијске станице, да су били близу црква и звоник, шта је вишље, да ли је вишљи звоник или црква?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ја мислим да је вишља црква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је вишља црква?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јер је звоник издвојен и мањи је, није то била нека ни велика црква, ни звоник да је неки велики. То спада у ред неких нижих,

мањих тих цркава или звоника. Значи по другим местима то може да буде, звоник је можда на цркви, а ово је било баш карактеристично да је одвојено, шта знам, али нижи сигурно је по мени од цркве. Црква је била већа, мислим да је већа била, височија, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви знате где је била смештена Мисија ОЕБС, у чијој кући, где?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: У Суву Реку негде, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате где је тачно?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Можда по приватним кућама, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић Слађан?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знам, али слабо знам. Он је дошао човек тада скоро, не знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, само чега се Ви сећате, не морате гледати?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, сећам се човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је дошао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Из Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ораховца? Зашто, како је дошао, откуд он ту сада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Дошао код нас, распореди те, пише потреба службе. Откуд знам ја како, шта и због чега. И сада глупо би било да улазим ја у нешто, некога да ја проверавам. Гледаш прво себе, а другог има ко контролише и ко је надређен тамо и ко зна због чега је дошао и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Тановић Радована?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесам знао. И он се кратко задржао у Сувој Реци, није дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете сведока «А»? Пише Вам ту име и презиме, немојте говорити његово име и презиме, него само под псеудонимом, да ли познајете сведока «А»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они тих дана, док сте били на том положају у Ђиновцу, да ли су они долазили на положај и доносили храну, значи Тановић, Чукарић, сведок «А», да ли се сећате, да ли сте их виђали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Они могуће да су долазили, али ја, овај, не могу да се сетим тачно, јер кажем, мени је превасходни задатак био да извршим осматрање око тог путног правца и безбедност. Сада, нас је било мање људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знам, рекли сте шта Вам је задатак, него да ли се сећате, да ли су они били?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер кажете, по овоме, само се сећате Папића?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Вероватно, па ја сећам се Папића, зато што њега, човек је увек био тај који је доносио и помагао и био коректан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да је сам долазио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, можда није сам, али је изнео сам. Нису они морали сви изаћи, знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте обратили пажњу у колима да ли има још некога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не мора свако излазити из возила, да би сви излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви обратили пажњу, да ли има још некога у возилу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, мене наша возила нису интересовала много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како онда знате да су господин Репановић и Јовановић били сами?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Зато што сам имао директан контакт са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са њима сте имали директан контакт?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, лично обавим разговор и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Папић, кажете, дође, остави Вам кесу, исто сте имали директан контакт?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Кеса остави се тамо, што је битна храна била. Мени је битно било да смо живи и здрави и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разумете зашто Вас ја то питам? Овде сте обратили пажњу, знате да је Папић долазио сам, овде нисте обратили пажњу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Могуће да су долазили, ја не кажем да нису долазили, могуће да су долазили, они вероватно, неко је био са њим од њих, а ко је и којег часа и дана, ја то не могу сада да Вам кажем, а вероватно он сам човек није долазио, него је имао некога са собом, јер је он возио блинду са којом је доносио храну и вероватно је имао посаду. Шта у случају напада, они су морали да одврате напад од себе или да одреагују. То је било тренутно, храна се донесе и врате се у базу. Није било срећно време па да се шетамо улицама или да је то била слобода толика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада овако. Да ли сте познавали браћу Петковић, Микија и Зорана у то време?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав је био Ваш, да ли је тако, ту полицајац?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Њега сам упознао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте га упознали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, њега сам упознао тих три, четири, пет месеци задњих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је полицајац, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Резервиста полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио он, да ли се њега сећате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Полицајац, резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, резервни полицајац. Да ли се сећате, да ли је он долазио тих дана?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Могуће да је долазио, једном или два пута, ја не знам, могуће да је он био са Папићем чешће и био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Зоран?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран, његов брат?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Њега знам још од раније, њега сам знао пет, шест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта знате, где је он био, где је он радио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, радио, ја мислим у «Балкану» да је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био полицајац?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не, није био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нишавић Милорад, звани Мишко, да ли њега познајете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: «Дебејац» како би ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дебејац»?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте, радио је човек у Сувој Реци, у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је радио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Имао је те, он је имао човек свој посао. Ми из јавног поретка нисмо могли да гледамо шта раде људи. Знам га, радио је у тој служби, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био у тој служби поред њега, ко је још био?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Имао је још једног колегу, двојицу, уствари, радио је још Милан један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Јаблановић?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко радио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: И сада радио је раније још један колега, да ли је био за време тог рата, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао, да ли можете да га мало опишете, тада када сте га виђали ту?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавића, Мишка?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нормално изгледа човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, да ли је био у цивилу, како сте га виђали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам га виђао да је ишао за Призрен, прошао би возилом, свирнуо и да се враћао послеподне из Призрена према Сувој Реци. То сам уочио тих дана док сам био у Ћиновце. Иначе, ових других дана ја нисам могао да будем доле у центру, јер никада нисам био у центру, него сам био дислоциран на другим позицијама, па да бих га ја виђао, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када пролази колима, Ви га виђате, он Вам махне и прође?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, јесте, он је у преподневним часовима ишао за Призрен тих дана и враћао се у послеподневним часовима, то што сам ја приметио, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим возилом је ишао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом је ишао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ишли су блиндом једном, белом «Ладом», чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, до момента док нисте отишли у Ћиновце, тих дана док сте били у Сувој Реци, да ли сте га сретали, да ли сте виђали Нишавића?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам слабо боравио у Сувој Реци, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо сте боравили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јер сам био најчешће дислоциран, рекао сам, то је време пролазило. Био сам у село Речане око петнаестак дана, био сам касније повише, тзв. Шумском, где смо доживели бомбардовање, ту исто око двадесет дана, значи то ти је тај период који се брзо завршава, иде. У Суву Реку можда сам сишао пар пута касније, задњих петнаест, двадесет дана, онда смо били у Сувој Реци. Али, имали смо честа бомбардовања, надлетања, било нас је и мало, гледали смо безбедност, да сачувамо главу, то је то. Откуд сам сада ја могао да гледам лично, појединачно за неког човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је тог јутра, када сте кренули за Ћиновце, да ли сте видели помоћника Јовановић Ненада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја се не сећам и ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Чуо сам, видим у ове моје позиве стално, човека слабо знам, уствари не знам, ја сам га видео можда једном овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим да га гледате, да ли знате ко је?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Претпостављам, видим тамо против њега и осталих, баш ми је чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, ко је он?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како ко је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био у то време? Шта је био у то време, немојте стално се нешто изненађујете?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Верујте, ја са њим нисам имао контакт никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте активан полицајац?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ОУП-у Сува Река сте, тачно је да кажете да сте врло често били на терену, али тада када нисте били на терену, да ли сте имали прилике да видите господина Митровића, када нисте били на терену?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја га нисам виђао. Ако сам га видео, могуће једном из даљине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то једном, пошто памтите да је једном, када би то било да сте га видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам неке одреднице.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Када је погинуо његов заменик, ја мислим да је то тада било када је, тада, треба да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био његов заменик?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Мајор један господин, ја га нисам знао лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га лично познавали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам каже да је његов заменик погинуо, откуд знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И том приликом сте га видели и где, где га видите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз Суву Реку?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када он пролази, у којој униформи га видите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, да ли је био у маскирној, не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави шта је имао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Можда није имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда оружје које је носио?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисмо ми сви носили капе тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам само шта сте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Капа није битна била на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Вас питам?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: А оружје, колико ја знам, старешине су слабо и носиле, јер да су носили можда пиштољ, али, шта да кажем друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао чинове на себи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Људи, ја нисам гледао сада појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажите, кажите да ли сте видели или нисте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, нисам гледао појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не инсистирамо, само оно што сте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли је том приликом када га видите да пролази, Ви сте га само видели у пролазу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пролази, не знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не знам ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго не знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поред Ваше полиције у Сувој Реци, да ли је било још неке полиције?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Имали смо на испомоћ људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи и одакле су дошли?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Из Крушевца, из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били они стационирани?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да ли су били стационирани у хотелу, а вероватно већином на положајима где су обезбеђивали, једноставно позиције, да не би био нападнут народ и обављали те редовне своје дужности, тако претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли Ви знате, ко је Чегар 1?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, претпостављам да је господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како претпостављате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, чим је био командант, да је он Чегар 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав командант је био, да ли знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ја сам, па јединице из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали прилике да чујете преко радиостанице, радио-везе, да се спомиње Чегар?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, могуће да смо чули понекада, али није имало неких дешавања богзна да би ми то остало упечатљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог јутра када сте Ви кренули на положај, да ли сте видели некога од те полиције, друге која је дошла на испомоћ?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Никога нисмо, ја нисам видео, једино ти наши људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говорим конкретно, једини ти наши људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говорим конкретно који су били ту на испомоћи, да ли сте?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да, да, нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је било неког пуцања?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте кренули на те положаје, да ли сте чули са стране, да ли су пуцали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Није било пуцања никаквог, колико се ја сећам, нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да има неког исељавања из Суве Реке?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, можда су били људи од страха или он, од њих, ко је могао пушку да носи, он је био исељен, вероватно по шумама и брдима околним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто из страха, због чега мислите, каквог страха?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, једноставно, терали су сваког да се бори и да носи пушку, откуд знам ја сада то. Народа је имало и у зградама и у кућама. Сви су, колико ја знам, било је и Албанаца и Срба и Рома и сви су били тамо, баш тог јутра и тог дана, тог јутра, уствари, али пошто сам ја био кући, дошао сам са допуста, ја то само могу да кажем. Ја сам доживео после 25 минута бомбардовање, целу ноћ нисам спавао, једно сат, два и онда сам одспавао два сата и био сам распоређен, што сам и рекао горе у Ћиновце, одрадио то и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Вељковић Велибор?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Био је колега, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у објекту у којем сте и Ви боравили?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Био је, јесте, у једној соби. Не могу да се сетим тада да ли је он боравио или у хотелу, али знам да је некада спавао у том објекту. Могуће човек да се изместио, спавао негде приватно, откуд знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је његов надимак Веци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште, рецимо тог 24. кажете да сте били ту, да ли је тако, у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам дошао у 19,30 у објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте случајно чули, пошто сте ту у објекту, у оквиру полицијске станице, ту сте, да ли сте случајно чули да је неко лице задржано у просторији притвора?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Стварно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јер ја сам прошао кроз двориште, видео се са командиром, отишао, истуширао се, ушао у објекат, обукао се и тада је нестала струја и било је бомбардовање. Излазио нисам из објекта, шта буде нека буде док нисмо отишли горе до Ћиновце. То је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде код истражног судије Ви сте рекли да сте били вођа сектора другог?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно, да ли је тако, Ви сте били вођа тог другог сектора на том положају?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте. Ја сам вођа сектора био пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните то.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Пре рата, а иначе ја сам још пре тога, био сам, имао решење, вођа сектора, али то нисам обављао, пошто сам био измештен у село Мовљане. Ја сам горе радио више од пола године. Ту је било мешовито становништво, то смо обезбеђивали, па сам, колико, шест, седам месеци можда и више, не могу сада да се сетим, био сам, тај допуст имао пред рат, три, четири дана и онда већ нисам могао горе отићи, јер су били напали и били су, нисам могао да отидем, уствари горе, била је ноћ. Ја сам требао отићи на тај положај, јер су ми били горе, био сам распоређен у ранијем периоду. Зато ми се изменила локација, све се другачије то наставља и окреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Има ли питања? Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте, када сте били у овом периоду на обезбеђењу пута у Ћиновцима, да ли сте видели икада заједно сведока «А», Тановића, Чукарића, Петковић Микија и Папић Рамиза?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја мислим да нису били увек заједно, не знам, нису, заједно, баш заједно свих пет.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Свих пет да ли сте видели?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли сте у таквом друштву видели Јовановић Ненада?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте? Е сада ово да Вас питам. Када дођу активан полицајац и резервиста да носе храну, ко носи храну, активан полицајац или резервиста?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, коме је при руци, што бих ја рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У тој патроли ако има активних полицајаца и резервних, ко је вођа патроле?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, зависи све како одреди старешина, требао би активни да буде, хвала Богу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да Вас питам ово.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Треба да је активни.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Када сте добијали храну, да ли сте добијали и воду?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесмо, уз храну и воду.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико сте добијали воде у следовање?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, не бих сада знао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац оптуженог Нишавића) Ако сам сведока добро разумео, сведок је спавао у просторијама које се налазе у кругу полицијске станице.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја сам ту имао смештај.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Обзиром на ту чињеницу, претпостављам да сте имали преглед у смислу ко долази у полицијску станицу и тако даље?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја бих све то имао, да сам стално био у објекат где сам спавао, међутим, ја сам увек био дислоциран и врло ретко сам био када у станици полицијској у Сувој Реци.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Моје питање.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Задњих, опростите, задњих значи, више од половине 1998. и 1999.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Моје питање би гласило, улаз у просторије Службе Државне безбедности, да ли је био исти као и тамо где је улаз у просторије Службе за јавну безбедност или су те две целине биле одвојене на неки начин?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја мислим да су биле одвојене.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли су припадници Јавне могли да улазе тамо у просторије Службе Државне безбедности?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Само на позив господе из Државне безбедности, иначе, колико ја знам како да уђу, када има два улаза.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Добро. Да ли сте Ви икада, дословце, икада видели Нишавића у било каквој оружаног акцији?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да ли сте га видели некада са оружјем у руци?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Оружје да је носио, могуће, можда хеклер или пиштољ, али мислим у акцији нисам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Али мислим да носи дугу цев?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам дугу цев.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања, браниоци немају. Изволит оптужени? Оптужени Митровић Радослав.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих само овако кратка питања. Да ли се сећате, када је мајор Ранђеловић погинуо, који је то месец, или тако нешто, пошто сте већ споменули тај догађај?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знам да је била недеља, а сада који је месец, не могу тачно да кажем, не знам, не могу да се сетим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А то када сте ме видели, које време је било, дан, које време дана?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја мислим да је било преподне.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам тог дана био на Језерске планине, Ви знате добро тај простор где је репетитор на Буковој Глави и онда, а Зоран је погинуо око десет сати, њега су збринули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да објашњавате, само питање поставите, немојте тако.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У капели у Призрену, чекали су, око 18 часова сам ја дошао да испратимо посмртне остатке. Значи, ја сам негде кроз Суву Реку прошао око 17, 17,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао у јутарњим сатима.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али, у суштини не спорим да није тачно, али никако у то време које Ви кажете. И друго.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Добро, ја нисам рекао време. Можда чак је било и неки други дан, али углавном видео сам тих дана, два, три дана или тај дан, не могу сада ја да се сетим тачно у минут и у сат.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То уопште не мења ситуацију, јер ја сам на подручју Суве Реке провео годину дана. То је једно. Када сте чули да сам ја командант, да ли сада у току овог предмета или после или сте у то време знали да сам ја командант, да ли је овако знате, ево ја Вас не познајем?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Чуо сам тада за Чегра 1, нисам Вас виђао овако лично, али, ето можда сам Вас видео једном, два пута у животу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам утисак да госпођа председавајућа мисли да сте ме тада знали као команданта. Ја мислим да стварно ме човек не познаје.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па и Ви мене не знате, зато сам рекао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У суштини, није важно, не мења ствар предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да Вас је видео тада, то је једанпут, Ви знате да је он командант, у ком периоду Ви знате?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само је поента приче, када је он сазнао, јер очигледно да тада није знао, то је он и рекао, него, када је накнадно сазнао да се ради о команданту нишких јединица, то је поента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја рата, приђите ближе микрофону.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Друго да појаснимо и због суда и због записника, Ранђеловић Зоран, мајор Ранђеловић Зоран није мој заменик, он је

командант, мој колега другог паралелног одреда који је био територијалан, ја сам био интервентни, борбени, значи он је био колега, командант, као што сам ја био командант, ја сам био Чегар 1, он је био Чегар 101, значи као што је колегиница судија и друга колегиница судија, значи колеге смо били.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја се извињавам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А мој заменик је Грујић Предраг, који је, хвала Богу исто био мајор, али и дан-данас је жив, ено га у Нишу.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да сте живи и здрави сви.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И још једно питање, односи се на претходног сведока, а Ви сте то појаснили овде судији, два пута сте га питали, али ја бих само још конкретније и детаљније. Сведок пре Вас Јанковић Крунислав је рекао да у то време када сте се Ви постројавали да кренете у задатак, истовремено у кругу, у дворишту ОУП-а су се постројавали и припадници крушевачке чете, више њих, командовао им је неки црни старешина, тридесетак, 35 година и тако даље. Да ли је могуће да је он то видео, истовремено а да Ви не видите?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја нисам запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте запазили? Ја када сам питала, ја сам питала, да ли је било још неке полиције, а после сам прецизирала, ви који сте били на испомоћи, Ваша полиција која је била, да ли је, значи то нису два иста питања.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Заиста би било чудно да ми напуштамо полицијске објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово, није видео, овај је видео, молим Вас, то је сада већ процена.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Могуће он да је дошао од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви шта је могуће, човек је причао шта је он видео, Ви сте рекли шта сте Ви видели.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала, ништа више.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово за притвор што сам спомињала, да ли Ви знате где је притворска просторија у СУП-у, да ли знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ту поред дежурног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је уопште било тих дана неко лице?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Људи моји, ја то сада чујем, откуда знам. Ја сам био одсутан, био сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче када сам предпочавала, ја сам рекла да је оптужени Јовановић рекао да је у просторијама притвора, да су били цакови са песком. Међутим, то је рекао Петковић Мирослав, да је било у просторији притвора, да

су били цакови, па Вас ја питам, да ли Ви нешто знате о томе? Немојте гледати тако и молим Вас гледајте у нас, у веће.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли Ви имате то неко сазнање, да ли су били неки цакови песка у притворској тој јединици?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нити сам улазио, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Изволите даље питања.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имао бих једно два питања за господина Јокића. Прво питање, да ли је господин Јокић било када чуо од мене да сам издао неку противзакониту наредбу, у смислу убијања цивила, исељавања, протеривања становништва, паљевине и слично томе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нисам чуо никада, једино сам чуо да штитимо све грађане подједнако.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си то чуо можда од неког другог колеге, у међусобном разговору?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Нико није, нити сам чуо, нити је ко наређивао да извршимо било шта тако.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Још једно питање. Споменуо си да је саобраћај тамо био врло слабог интензитета, колико сам те ја разумео?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Питање је, да ли су пролазили у то време док си ти боравио на положају у Ћиновцу колоне које су се исељавале из Суве Реке, из других места?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: У том периоду нико није пролазио.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Захваљујем се, хвала Вам.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ја бих имао једно питање. Ви сте рекли судији да сам долазио сваки дан код Вас тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, молим Вас, господине Папићу.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ви сте рекли судији да сам сваки дан долазио, доносио храну, то је тачно. Да ли сам ја припадао Посебној јединици полиције?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ниси, ти си био полицајац.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Ко вам је доносио батерије за пуњење, пошто нисте имали пуњаче за мотороле? Ко вам је доносио оне батерије за пуњење?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ти вероватни су.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Одговорите судији.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: То сте Ви доносили и храну и то.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам више пута долазио у току дана, неко зове, зуб га боли, неко ово, увек сам долазио, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Папићу, долазио си по потреби, радио си редовно. Чуо сам, само да је таквих више, било би срећније и боље.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Какав сам био као полицајац то си рекао да сам коректно.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Био си добар и ниси радио ништа лоше.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да сам било шта урадио лоше, би ли се предузело одмах против мене?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Би, нормално да би, не против тебе, него против већине, свих.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли си икада чуо или видео да сам ја неке нешто урадио лоше или?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Знам једно, да си био један од најбољих, да си отишао кући са једном торбом ствари прљавог веша и опреме што си имао и у задњем моменту си живу главу ишчупао и помогао си многим људима свих националности, ма били ко они и био си претежно возач и не верујем да си испалио било који метак.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам ја могао икоме неку наредбу?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Што ово мислим за већину овде који седе.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам ја могао неке нешто да наредим или да спречим?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ниси ти био неко да би могао то да радиш. Ако би неко хтео нешто да уради, он уради.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Где сам становао ја?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: У истом објекту где и ја.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Реците ми само, молим Вас, да ли сет Ви имали Горанце у редовима Ваше полиције?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесмо, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете, који су?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Са мношћом је радио тај господин Шабани Рамадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Горанац?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још знате?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да га опишете, како је он изгледао?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, онако као нормалан полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Висок, низак?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, ниже грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниже грађе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је значи баш, определите то – ниже грађе, шта је по Вама ниже грађе?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: 1,65, 1,70 висине, узоран полицајац, домаћин, имао је ваљда двоје деце, живео у Призрену, радио у Сувој Реци, то је то. Био је честит, поштен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: То могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Млађи од мене, једно седам, осам година, десет, отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 1962. годиште, значи он би био тако, млађи?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Око 1970. годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав, црн?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Смеђ, плав, смеђ, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања више нема? Изволите. Колико сет Ви високи, господине Папићу, колико сте Ви високи?

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Мало сам се смањιο, био сам 1,68, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направимо мало оријентацију у висини.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Пропао сам због ове неправде, ово је злочин што се према мени ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питање поставите.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам ја смео овако, како ме гледаш и фигура и све, да ли сам ја смео пред било чија врата да уђем и кажем, излази из куће или, а све је било наоружано?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Ја колико знам, то ниси радио, а да ли може урадити неко, може бити оволики, па може урадити, међутим, битна је ствар да ти то ниси радио, да ја знам, а ако си радио да не знам, нека служи теби на част, а ја што знам, што знају многи људи које сам знао, то никада нисам чуо. Знам да си поштен, прави полицајац.

ОПТ. РАМИЗ ПАПИЋ: То ми се ставља на терет зато питам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Хоћете само рећи, Шабани Рамадан, да ли је имао неки надимак? Како су га звали?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, тако како сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамадан?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: По презимену, Шабани, Шабани, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите, евентуално нешто што Вас ја нисам питала или било ко од нас, а да би Ви сматрали да је то нешто значајно, да ли имате да нам кажете још нешто?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Па, немам шта да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите из Крагујевца, да ли је тако?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да Вам надокнадимо путне трошкове, 1.500,00 динара, да ли је довољно?

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Како хоћете.

Сведок тражи трошкове у висини повратне путне карте.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јокићу, хвала Вам, можете ићи.

СВЕДОК СЛАВОЉУБ ЈОКИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо са овим завршили, мало стрпљења, сачекајте да издиктирам записник, завршићемо, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за 17. мај 2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављамо сутра, изволите. Довиђења, пријатно.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА